

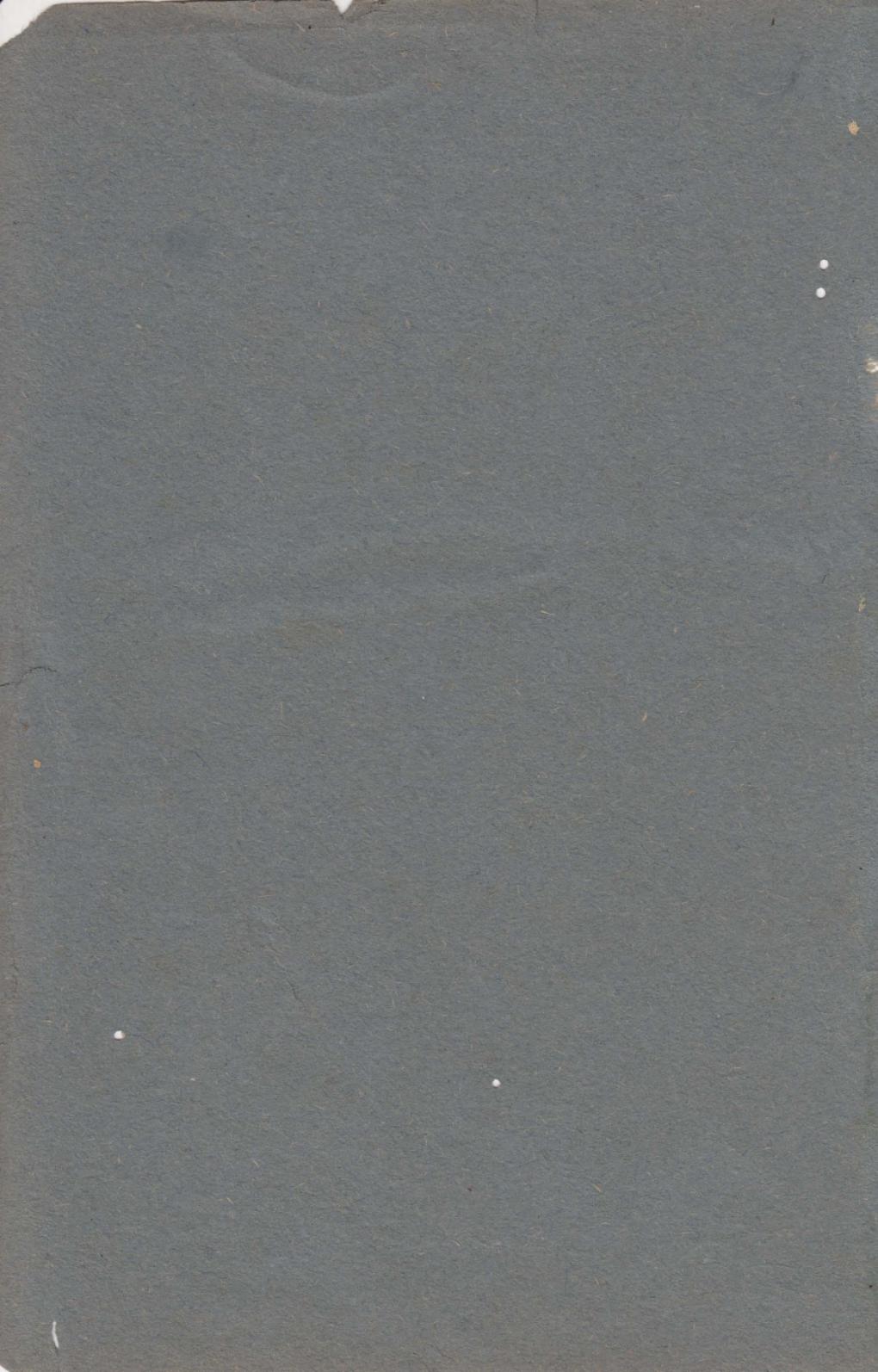
நீதிவெண்பா

உரையுடன்

சுன்னுகம் :

வட - இலங்கைத் தமிழ்நூற் பதிப்பகம்

தீவன்பட

உரையுடன்

கள்ளுகம் :

வட-இலங்கைத் தமிழ்நாற் பதிப்பகம்

1948

[விலை சதம் 50]

கண்ணுகம் :
திருமகள் அழுத்தகம்

—
கணபதி துணை

நீதிவெண்பா

முலம்

காப்பு

முதுணர்க்கோ ரோதுசில முதுரையைப் பேதையேன்
நீதிவெண்பா வாக சிகழ்த்துவேன்—ஆதிபரன்
வாமான் கருணை மனியுதரம் பூத்தமுதற்
கோமான் பெருங்கருணை கொண்டு.

தாமரைபொன் முத்துச் சவரங்கோ ரோசனைபால்
பூமருதென் பட்டுப் புனுகுசவ்வா—தாமழன்மற்
றெங்கே பிறந்தாலு மெள்ளாரே நல்லேர்கள்
எங்கே பிறந்தாலு மென்.

1

அரிமங் திரம்புகுந்தா லாளை மருப்பும்
பெருகொளிசேர் முத்தும் பெறலாம்—நரிந்தமூழில்
வாலுஞ் சிறிய மயிரை மும்புங் கர்த்தபத்தின்
தோலுமல்லால் வேறுமுண்டோ சொல்.

2

அறிவன் பகையேனு மன்புசேர் நட்பாஞ்
சிறுவன் பகையாஞ் செறிந்த—அறிவுடைய
வென்றிவன் சரன்றுன் வேதியனைக் காத்தான்முன்
கொன்றதொரு வேந்தைக் குரங்கு.

3

மென்மதுர வாக்கால் யிருப்புஞ் சகங்கடின
வன்மொழியி அலிகழு மண்ணுலகம்—நன்மொழியை
இதுகுயி லேதங் குதவியது கர்த்தபந்தான்
ஏதபரா தஞ்செய்த தின்ற.

பகைசேரு மெண்ணென்கு பற்கொண்டே நன்றை
வகைசேர் சுவையருந்து மாபோற்—ரூகைசேர்
பகைவரிட மெய்யன்பு பாவித் தவராற்
சுகமுறுத னல்லோர் தொழில்.

காந்தனில் லாத கனங்குழலாள் பொற்பவமாஞ்
சாந்தகுண் மில்லார் தவமவமாம்—ஏந்திழையே
அன்னையில்லாப் பிள்ளை யிருப்ப தவமவமே
அன்னையிறில் லாருண் சுவை.

வருத்தவளை வேயரசர் மாழுடியின் மேலாம்
வருத்த வளையாத மூங்கில்—தரித்திரமாய்
வேழப்பர் கைப்புகுந்து மேதினியெல் லாந்திரிந்து
தாழுமவர் தம்மடிக்கீழ்த் தான்.

நொய்தாங் திரணைத்தி னைய்தாகும் வெண்பஞ்சின்
நொய்தா மிரப்போ னுவலுங்கால்—நொய்யசிறு
பஞ்சதனி னையானைப் பற்றுதோ காற்றறைக
அஞ்சமவண் கேட்ப தறிந்து.

ஒருபோது யோகியே யொண்டளிர்க்கை மாதே
இருபோது போகியே யென்ப—திரிபோது
ரோகியே நாஞ்குபோ துண்பா னுடல்விட்டுப்
போகியே யென்று புகல்.

கண்ணிரண்டே யாவர்க்குங் கற்றோர்க்கு முன்றுவிழி
எண்ணுவிழி யேழாரு மீதோர்க்கு—நண்ணும்
அந்தந் தவத்தா லருள்ளானம் பெற்றோர்க்
கந்தம் விழியென் றறி. 10

உற்றபெருஞ் சுற்ற முறங்க் மனைவியுடன்
பற்றிமிக வாழ்க பசுவின்வால்—பற்றி
நதிகடத்த ஸன்றியே நாயின்வால் பற்றி
நதிகடத்த லுண்டோ நவில். 11

ஆசைக் கடியா னகிலலோ கத்தினுக்கும்
ஆசற்ற நல்லடியா னவானே—ஆசை
தனையடிமை கொண்டவனே தப்பா துலகங்
தனையடிமை கொண்டவனே தான். 12

ஆனங் தணர்மகளி ரண்பாங் குழந்தைவதை
மானங் தரும்பிசி வார்த்தையிவை—மேனிரையே
கூறவரு பாவங் குறையாதொவ் வொன்றுக்கு
நூற்றிக மென்றே நுவல். 13

பெற்றமையு மென்னுப் பெரியோரும் பெற்றபொருண்
மற்றமையு மென்றே மசித்தேவந்து—முற்றியங்க
மானமிலா வில்லானு மானமுற வேசியரும்
ஈன முறவா ரிவர். 14

கற்றோர் கனமறிவர் கற்றோரே கற்றறியா
மற்றே ரறியார் வருத்தமுறப்—பெற்றறியா
வந்தி பரிவாய் மகவைப் பெறுந்துயரம்
நொந்தறிகு வாலோ நுவல். 15

செய்ய மொருகருமங் தேர்க்கு புரிவதன்றிச்
செய்யின் மனத்தாபஞ் சேருமே—செய்யவொரு
நற்குடியைக் காத்த நகுலனுமுன் கொன்றமறைப்
பொற்கொடியைச் சேர்துயரம் போல்.

16

நாவி னுனியி னயமிருக்கிற் பூமாதும்
நாவினிய நல்லோரு நண்ணுவார்—நாவி னுனி
ஆங்க டினமாகி லத்திருவுஞ் சேராண்முன்
ஆங்கே வருமரண மாம்.

17

ஈக்கு விடந்தலையி லெய்துமிருங் தேருக்கு
வாய்த்த விடங்கொடுக்கில் வாழுமே—நோக்கரிய
பைங்கணர வுக்குவிடம் பல்லாவே தூர்ச்சனருக்
கங்கமுழு தும்விடமே யாம்.

18

தூர்ச்சனரும் பாம்புங் துலையொக்கி னும்பாம்பு
தூர்ச்சனரை யொக்குமோ தோகையே—தூர்ச்சனர்தாம்
எந்தவிதத் தாலு மினங்காரே பாம்புமணி
மந்திரத்தா லாமே வசம்.

19

கொம்புளதற் கைந்து குதிரைக்குப் பத்துமுழும்
வெம்புகரிக் காயிரந்தான் வேண்டுமே—வம்புசெறி
தீங்கினர்தங் கண்ணிற் ரெரியாத தூரத்து
நீங்குவதே நல்ல நெறி.

20

அவ்விய நெஞ்சத் தறிவில்லாத் தூர்ச்சனரைச்
செவ்விய ராக்குஞ் செயலுண்டோ—திவ்வியநற்
கந்தம் பலவுங் கலந்தாலு முள்ளியது
கந்தங் கெடுமோ கணா,

21

துன் நு மிருமலுங் தூர்ச்சனரு மொக்குமே
மன்னு மினிமையான் மாருகிப்—பன் னுங்
கடுவங் கடுனேர் கடுமொழியுங் கண்டாற்
கடுக வசமாகை யால்.

22

செங்கமலப் போதலர்ந்த செவ்விபோ அம்வதனங்
தங்கு மொழிசங் தனம்போலும்—பங்கியெறி
கத்தரியைப் போலுமிளங் காரிகையே வஞ்சமனங்
குத்திரபால் மூன்று குணம்.

23

நீசனே நீச னினையுங்காற் சொற்றவறு
நீசனே நீச னவளையே—நீசப்
புலையனு மென்றுரைக்கும் புல்லியனே மேலாம்
புலையனு மென்றே புகல்.

24

ஞானமா சார நயவா ரிடைப்புகழும்
ஏனைநால் வேத மிருக்குநெறி—தான்மொழியிற்
பாவுங்கிற சண்டாளர் பாண்டத்துக் கஷ்ணகநீர்
மேவுநெறி யென்றே விடு.

25

குணங்குணராக் கொடியோ ரிடத்திற்
குணங்கு குடையார் குறுகார்—குணமுடைமை
நண்ணூச் சமண நகரத்திற் ராசொலிக்கும்
வண்ணூஙுக் குண்டோ வழக்கு.

26

ஆளை மருப்பு மருங்கவரி மான்மயிரும்
கான வரியுகிருங் கற்றேருரு—மானே
பிறந்த விடத்தன்றிப் பிறிதொரு தேசத்தே
செநிங்தவிடத் தன்றே சிறப்பு;

27

தலைமயிருங் கூருகிரும் வெண்பல்லுங் தத்த
நிலையுடைய மானவரு சிற்ஞு—நிலைதவறுத்
தானத்திற் பூச்சியமே சாரு நிலைதவறுங்
தானத்திற் பூச்சியமோ தான்.

28

வென்றி வரியுகிரும் வெண்கவரி மான்மயிருங்
துன்றுமத யானைச் சுடர்மகுப்பு—நின்றநிலை
வேறுபடி னுஞ்சிறப்பா மெய்ஞ்ஞானி நின்றநிலை
வேறுபடி னுஞ்சிறப்பா மே.

29

அன்னை தயையு மடியாள் பணியுமலர்ப்
பொன்னி னழகும் புவிப்பொறையும்—வன்னமுலை
வேசி துயிலும் விறங்மங் திரிமதியும்
பேசி லிவையுடையாள் பெண்.

30

பெண்ணெருத்தி பேசிற் பெரும்பூமி தானதிரும்
பெண்ணிருவர் பேசில்விழும் வாண்மீன்கள்—பெண்மூவர்
பேசி லலைசுவறும் பேதையே பெண்பலர்தாம்
பேசிலுல கென்னுமோ ஏன்.

31

என்னே கிரேதத் திரேனுகையே கூற்றுவனுங்
தன்னேர் திரேதத்திற் சானகியே—பிண்யுகத்திற்
கூடுங் திரெளபதியே கூற்றுங் கலியுகத்தில்
விடுதொறுங் கூற்றுவனு மே.

32

கர்ப்பூரம் போலக் கடலுப் பிருந்தாலுங்
கர்ப்பூர மாமோ கடலுப்புப்—பொற்பூரும்
புண்ணியரைப் போல விருந்தாலும் புல்லீயர்தாம்
புண்ணியரா வாரோ புகல்.

33

சீலமில்லா னேதேனுஞ் செப்பிடினுஞ் தானங்தக்
கால மிடமறிந்து கட்டுரைத்தே—வலவே
செப்புமவ னுந்தானே சின்தைநோ காதகன்று
தப்புமவ னுத்தமனே தான். 34

சிற்றனர்வோ ரென்றுஞ் சிலுகிலுப்ப ரான்றமைந்த
முற்றுனர்வோ ரொன்று மொழியாரே—வெற்றிபெறும்
வெண்கலத்தி னேசை மிகுமே விரிபசம்பொன்
ஒண்கலத்தி னுண்டோ வொலி. 35

உள்ளபொழு தேது முவந்தளிப்பு தல்லாலோர்
எள்ளாவு மீய விசையுமோ—தெள்ளுதமிழ்ச்
சீரளித்தோ னுண்டாட சேர்மேகத் துக்கருந்த
நீரளித்த தோமுங்கீர் சின்று. 36

பேதையரைக் கண்டாற் பெரியோர் வழிவிலகி
நீதியொடு போத னெறியன்றே—காதுமத
மாகரத்த யானை வழிவிலகல் புன்மலந்தின்
சூகரத்துக் கஞ்சியோ சொல். 37

மந்திரமுந் தேவு மருந்துங் குருவருஞங்
தந்திரமு ஞானங் தருமுறையும்—யந்திரமும்
மெய்யென்னில் மெய்யாய் விளங்குமே மேதினியிற்
பொய்யென்னிற் பொய்யாகிப் போம். 38

ஈசனெதிர் னின்றுலு மீசனருள் பெற்றயர்ந்த
நேசரெதிர் னிற்ப தரிதாமே—தேசவளர்
செங்கதிரமுன் னின்றுலுஞ் செங்கதிர வன்கிரணங்
தங்குமண னிற்கரிதே தான். 39

முற்று மிறைசெயலே முற்றிடினுங் தன்னருளைப்
பெற்றவர்தம் பாலே பெரிதாகும்—பற்றபெருங்
தாபத் திடத்தே தழுன்றிடினு நற்சோதி
தீபத் திடத்தே சிறப்பு.

40

கன்னியரைப் பொன்னுண் கழிந்தோரை மற்றயலார்
பன்னியரை மாயப் பரத்தையரை—முன்னரிய
தாதியரை நல்லோர் தழுவனினை யார்ந்ரகத்
தீதுவரு மென்மே தெரிந்து.

41

தன்னை யளித்தா டமையன் மனைகுருவின்
பன்னி யரசன் பயிறேவி—தன்மனையைப்
பெற்று விவரைவர் பேசி லெவருக்கு
நற்றுய ரென்றே நவில்.

42

வாவியுறை நீரும் வடநிழலும் பாவகமும்
எவ்வைய கண்ண ரிளமுலையும்—ஓவியமே
மென்சித காலத்து வெம்மைதரும் வெம்மைதனில்
இன்பாருஞ் சீதளமா மே.

43

உற்றதொழில் செய்வோர்க் குறுபஞ்ச மில்லையாம்
பற்றுசெபத் தோர்க்கில்லை பாவங்கள்—முற்றும்
மவுனத்தோர்க் கில்லை வருகலகங் துஞ்சாப்
பவனத்தோர்க் கில்லை பயம்.

44

ஆபத்து வந்தா ஸரும்பொருடான் வேண்டுமே
ஆபத்தேன் ழுமா தருகிருந்தால்—ஆபத்து
வந்தா லவரு மருவாம லெப்பொருளும்
ஆங்தோ வுடன்போ மறிஃ

45

இன்ன றரும்பொருளை யிட்டுதலுங் துண்பமே
பின்னதனைப் பேணுதலுங் துண்பமே—அன்ன
தழித்தலுங் துண்பமே யந்தோ பிறர்பால்
இழுத்தலுங் துண்பமே யாம்.

46

தானே புரிவினையாற் சாரு மிருபயனுங்
தானே யனுபவித்த றப்பாது—தானாறு
கோடிகற்பஞ் சென்றலுங் கோதையே செய்தவினை
நாடினிற்கு மென்றூர் நயந்து.

47

தூய வறிவினர்முன் சூழ்துண்ப மில்லையாங்
காடும் கிடங்கருடற் கில்லையாம்—ஆயுங்காற்
பன்முகஞ்சேர் தீமுன் பயில்சீத மில்லையாங்
ஈன்முகனுக் குண்டோ சுகம்.

48

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தைக்க லென்றிவரோ
ஷின்புறத்தா ளுண்ட லினிதாமே—அன்புறவே.
தக்கவரை பின்றித் தனித்துண்ட ரூங்கவர்மீன்
கொக்கருந்த லென்றே குறி.

49

இந்திரவி நீள்கிரண மெங்கு நிறைந்தாலும்
இந்திரவி காந்தத் திலகுமே—இந்திரவி
நேத்திரத்தோ னெங்கு நிறைந்தாலு நித்தனருள்
நேத்திரத்தோர் பாலே நிறைவு.

50

தாமோ தரன்முதலேர் சாதனால் சாற்றுவதும்
பூமேலோர் பொன்றவதும் கண்டோமே—நாமூடலை
நேசிப்ப தென்னே நிலையாகுஞ் சங்கரனைப்
ஷுசிப்ப தென்டே புகல்;

51

அரசி னிலையதனி எக்கிரத்தி னின்று
விரைய விழுதுளியே போலும்—புரையுடைய
ஆக்கைவிடா முன்ன மரண்பாதம் பூசித்தல்
நோக்கனன் நெண்றே நுவல்.

52

சத்தியத்தை வெல்லா தசத்தியங்தா ளீஸ்பொறையை
மெத்திய கோபமது வெல்லாது—பத்திமிகு
புண்ணியத்தைப் பாவமது வெல்லாது போராக்கர்
கண்ணனைத்தான் வெல்லுவரோ காண்.

53

பொற்பறிவில் லாதபல புத்திரரைப் பேறவினேர்
நற்புதல்வ ஜீப்பெறுத னன்றுமே—பொற்கொடியே
பன்றிபல குட்டி புயந்ததினு லேதுபயன்
ஒன்றமையா தோகரிக்கன் ரேது.

54

அத்தி மலரு மருங்காக்கை வெண்ணிறமுங்
கத்துபுனன் மீன்பதமுங் கண்டாலும்—பித்தரே
கானூர் தெரியற் கடவுளாருங் காண்பரோ
மானூர் விழியார் மனம்.

55

காளவிடப் பாந்தன் கருடனையுங் கட்டுமோ
வாளேரியைக் கட்டுமோ வன்கயிறு—ளீரும்
பவமருஞும் பாசம்வெம் பஞ்சேங் திரியஞ்
சிவயோகி யைப்பினியா வே.

56

புத்தியொடு முத்திதரும் புண்ணியத்தா லன்றியே
மத்தமிகு பாவத்தால் வாழ்வாமோ—ஷித்துபயிர்
தாயாகி யேவளர்க்குஞ் தண்புனலா லல்லாது
தியால் வளருமோ செப்பு.

57

சிவனே சிவனே சிவனேயென் பார்பின்
சிவனுமையா லோடுங் திரிவன்—சிவனருளாற்
பெற்றவிளங் கண்றைப் பிரியாமற் பின்னேடிச்
குற்று பசுப்போற் ஜூடர்ந்து. 58

தாழுங் கொடார்கொடுப்போர் தம்மையுமீ யாதவகை
சேமஞ்செய் வாருஞ் சிலருண்டே—யேமங்கிழல்
இட்டிமலர் காய்களிக ளீங்துதவு நண்மரத்தைக்
கட்டுமுடை முள்ளொனவே காண். 59

ஆயு மலர்த்தேன்வன் டருந்துவது போலிரப்போர்
ஈயு மவர்வருந்தா தேற்றலறந்—தூயவிளம்
பச்சிலையக் கீடுமறப் பற்றி யரிப்பதுபோல்
அச்சமுற வாங்க லகம். 60

மாதா மரிக்கின் மகனுவி னற்சவைபோங்
தாதா வெனிற்கல்வி தானகலும்—ஒதினுடன்
வங்கோன் மரித்துவிடில் வாகுவலி போமனையேல்
அங்கோ விவையாவும் போம். 61

ஒதுபொருள் கண்டோர் குறுமாசை நீதியிலாப்
பாதகரைக் கண்டோர்க்குப் பாவமாஞ்—சீதமலர்
கண்டோர்க் குறுமவாசங் கற்றமைந்த நற்றவரைக்
கண்டோர்க் குடனுங் கதி. 62

பாவிதனங் தண்டிப்போர் பாலாகு மல்லதருள்
மேவுசிவ னன்பர்பான் மேவாதே—ஒவியமே
நூயின்பா லத்தனையு நாய்தனக்கா மன்றியே
நூயவருக் காகுமோ சொல். 63

பொன்னுங் கரும்பும் புதழ்பாலுஞ் சந்தனமும்
இன்னம் படவருத்தன் செய்தாலும்—முன்னிருந்த
நற்குணமே தோன்று நலிந்தாலு முத்தமர்பால்
நற்குணமே தோன்று நயந்து.

64

வேசியரு நாயும் விதிநால் வைத்தியரும்
பூசராங் கோழிகளும் பொன்னனையாய்—பேசிலொரு
காரணந்தா னின்றியே கண்டவுட நேபகையாங்
காரணந்தா னப்பிறப்பே காண.

65

அன்னமைன யாய்குயிலுக் கானவழி கின்னிசையே
கண்ணன்மொழி யார்க்கழகு கற்பாமே—மன்னுகலை
கற்றேர்க் கழகு கருணையே. யாசைமயக்
கற்றேர்க் கழகுபொறை யாம்.

66

இதமகித வார்த்தை யெவர்க்கேனு மேலாம்
இதமெனவே கூற விதமன்றே—இதமுரைத்த
வாக்கினு லேரண்ட மாமுனியுஞ் சோழனைடு
தேக்குலீர் வீழ்ந்தொழிந்தான் சேர்ந்து.

67

இத்தரையோர் தம்மி விருவரே மேலானேர்
சித்திரச வாதி சிவயோகி—முத்தனையாய்
நல்குரவு முற்பவழு நாசம் புரிவாரே
ஆல்லவரே வீரியக்கி டம்.

68

அற்றசிவ யோகிக் கருஞ்சின்ன முன்றுண்டு
பற்றல்கை யுண்மத்தர் பாலரியல்—முற்றுரச
வாதிக்குச் சின்னமுன் றுண்டே மகிழ்போகம்
ஈத விரவாமை யென்று.

69

வல்லவர்பாற் கல்வி மதமா னவம்போக்கும்
அல்லவர்பாற் கல்வி யவையாக்கும்—நல்லிடத்தில்
யோகம் பயில்வா ருயர்ந்தோ ரிழிங்தோர்கள்
போகம் பயில்வார் புரிந்து.

70

தீயவர்பாற் கல்வி சிறந்தாலு மற்றவரைத்
தூயவரென் ரெண்ணியே துண்ணறக—சேயிழையே
தண்ணேனிய மாணிக்கஞ் சர்ப்பங் தரித்தாலு
நண்ணுவரோ மற்றதனை நாடு.

71

ஊரு ரெனும்வனத்தே யொள்வாட்கண் மாதரெனுங்
கூருர் விடமுட் குழாமுண்டே—சீருர்
விரத்திலை ராக்ய விவேகத் தொடுதோல்
உரத்தணியத் தையாவென் ஞேது.

72

போற்று குருகிளைஞர் பொன்னுசை யோர்க்கில்லை
தோற்றுபசிக் கில்லை சுவைபாகங்—தேற்றுக்கல்வி
நேசர்க் கிலைசுகமு நித்திரையுங் காமுகர்தம்
ஆசைக் கிலைபயமா னம்.

73

நன்றறியாத் தீயோர்க் கிடங்கொடுத்த நல்லோர்க்குங்
துங்று கிளைக்குங் துயர்சேருங்—குண்றிடத்திற்
பின்னிரவில் வந்தகரும் பிள்ளைக் கிடங்கொடுத்த
அன்னமுதற் பட்டதுபோ லாம்.

74

மனம்வேறு சொல்வேறு மன்னுதொழில் வேறு
வினவேறு பட்டவர்பால் மேவும்—அனமே
மனமொன்று சொல்லொன்று வான்பொருஞு மொன்றே
கணமொன்று மேலவர்தங் கண்.

75

கண்ணுக் கிணிய சபைக்குமணி கற்றேனே
விண்ணுக் கிணியமணி வெய்யோனே—வண்ணறுஞ்
சந்த முளையாள் சயனத் திணியமணி
மைந்தன் மனைக்கு மணி.

76.

பாலினீர் தியனுகப் பால்வெகுண்டு தீப்புகுஞ்து
மேஹுநீர் கண்டமையு மேன்மைபோல்—நாலினெறி
உற்றே ரிடுக்க னுயிர்கொடுத்து மாற்றுவரே
மத்ரேர் புகல மதித்து.

77

அந்தோ புரமெரித்த வண்ணலடி யார்பொருள்கள்
செந்தி யினுங்கொடிய தீகண்டாய்—செந்தியை
நீங்கிற் சுடாதே நெடுந்தூரம் போனாலும்
ஏங்கச் சுடுமே யிது.

78

நிந்தையிலாத் தூயவரு நிந்தையரைச் சேரிலவர்
நிந்தையது தம்மிடத்தே கிற்குமே—நிந்தைமிகு
தாலநிழற் கீழிருந்தான் றண்பா லருந்திடனும்
பாலதெனச் சொல்லுவரோ பார்.

79

கண்மமே பூரித்த காயத்தோர் தஞ்செவியிற்
றண்மநால் புக்காலுங் தங்காதே—சண்மமெனும்
புண்டு சமிக்குநா யூணவி னெய்யதனை
உண்டு சமிக்குமோ வோது.

80

பெண்ணுதவுங் காலை பிதாவிரும்பும் வித்தையே
எண்ணி றணம்விரும்பு மீண்றதாய்—நண்ணிடையிற்
கூரியநற் சுற்றங் குலம்விரும்புங் காந்தனது
பேரழகு தான்விரும்பும் பெண்.

81

நாங்துநறும் புண்ணைக் கலந்தி விரும்புமே,
வேந்தர் தனமே விரும்புவார்—சாந்தநால்
கல்லார் பகைசேர் கலகம் விரும்புவார்
நல்லார் விரும்புவார் நட்பு.

82

கற்றைக் குழலார் கவினெல்லா மோர்மகவைப்
பெற்றக் கணமே பரியுமே—கற்றருளை
வேட்ட பெரியோர் பெருமையெலாம் வேறேஞ்றைக்
கேட்ட பொழுதே கெடும்.

83

சீலங் குலமடியா மண்டிற் கெடுங்கணிகை
ஆவிங் கணந்தனா சம்மாகும்—நாவிழுந்த
வல்விதமு வக்குறையும் வாழ்நாள் பிறர்தாரம்
புல்வினர்க்கெல் லாநலமும் போம்.

84

சத்தியமெக் காலுஞ் சனவிருத்த மாகுமே
எத்தியபொய் யார்க்கு மிதமாகும்—நத்தியபால்
வீடுதொறுஞ் சென்று விலையா மதுவிருந்த
வீடுதனி லேவிலையா மே.

85

நல்லொழுக்க மில்லா ரிடஞ்சேர்ந்த நல்லோர்க்கு
நல்லொழுக்க மில்லாச்சொ னண்ணுமே—கொல்லும்விடப்
பாம்பெனவுன் ஞரோ பழுதையே யானுலுங்
தும்பமரும் புற்றுத்தாற் சொல்.

86

வாக்குநயத் தாலன்றிக் கற்றவரை மற்றவரை
ஆக்கையத் தாலறிய லாகாதே—காக்கையொடு
நீலச் சிறுகுயிலை கீடிசையா லன்றியே
கோலத் தறிவருமோ கூறு.

87

ஆசையெனும் பாசத்தா லாடவர்தஞ் சிந்தைத்தனை
வீசுமணை யாந்தறியில் வீழ்த்தியே—மாசுபுரி

மாயா மனைவியரா மக்கண் மகவென் ஆம்
நாயாற் கடிப்பித்த னுடு.

88

தானறிந்தோ ருக்குதலி தன்னு லமையுமெனில்
தானுவங் தீத றலையாமே—ஆனதனுற்

சொன்னுற் புரிதலிடை சொல்லியும்பன் னன்மறுத்துப்
பின்னுட் புரிவதுவே பின்.

89

உற்ற மறையகத்தி இப்பக்குமவ ஆத்தமனே
மந்தம் மறைபகர்வோன் மத்திமனே—முந்திமூயே
அத்த முறலாற் புகல்வா னதமனை
வித்தகநா லோதும் விரித்து.

90

உத்தமர்தா மீடியுமிடத் தோங்குபனை போல்வரே
மத்திமர்தாங் தெங்குதனை மானுவரே—முத்தலரும்
ஆங்குமுகு போல்வா ரதம ரவர்களே
தேங்கதலி யும்போல்வார் தேர்ந்து.

91

எல்லோர் தமக்கு மினிதுதவ லன்றியே
நல்லோர் தமக்குதலி நாடாரே—வல்லதரு
நாமனிதி மேக நயந்துதவ லன்றியே
தாமுதலி நாடுமோ சாற்று.

92

வெய்யோன் கிரண மிகச்சுடுமே வெய்யவனிற்
செய்யோன் கிரணமிகத் தீதாமே—வெய்யகதிர்
எல்லோன் கிரணத் தெரியினிலு மெண்ணமில்லர்
சொல்லே மிகவுஞ் சுடும்.

93

திங்க ஓமிர்த கிரணமிகச் சிதளமே
திங்களினுஞ் சந்தனமே சிதளமாம்—இங்கிவற்றின்
அன்பறிவு சாந்த மருஞ்ஞடையார் நல்வசனம்
இன்பமிகுஞ் சிதளமா மே.

94

சீராம்வெண் ணீற்றுத் திரிபுண் டரம்கிடுத்தே
பேரான முத்தி பெறகிரும்பல்—ஆரமிர்த
சஞ்சி வியைவிடுத்தே சாகா திருப்பதற்கு
நஞ்சே புசித்ததுபோ னடு.

95

செந்தா மரையிரவி சேருதயம் பார்க்குமே
சங்திரோ தயம்பார்க்குங் தண்குமுதங்—கந்தமிகும்
பூவலரப் பார்க்கும் பொறிவண் டரனண்பார்
தேவரவைப் பார்ப்பார் தெளிந்து.

96

வில்லமறு குக்கொவ்வா மென்மலர்க் னூல்வரெனும்
கல்லவன்பர்சொற்கொவ்வாநாண்மறைகள்—மெல்லிநல்லாய்
ஆமங் திருமைவையு மைந்தெழுத்தை யொவ்வாவே
சோமசுந்த ரற்கெண்றே சொல்.

97

கல்லார் பலர்க்கூடிக் காதலித்து வாழினுநால்
வல்லா னெருவனியே மானுவரோ—அல்லாரும்
எண்ணிலா வான்மீ னிலகிடினும் வானகத்தோர்
வெண்ணிலா வாமோ னிளம்பு.

98

சந்தனத்தைச் சேர்தருவுங் தக்க மணங்கமழுஞ்
சந்தனத்தைச் சார்வேய் தழுல்பற்ற—அந்தவனங்
தானுமச் சந்தனமுங் தண்ணினமு மாள்வதன்றித்
தானுங் கெடச்சுடுமே தான்.

99

கண்கைநதி பாவஞ் சசிதாபங் கற்பகந்தான்
மங்க ஒஹும்வறுமை மாற்றுமே—ஆங்கமிகும்
இக்குணமோர் மூன்றும் பெரியோ ரிடஞ்சேரில்
அக்கணமே போமென் றநி.

100

நீதிவெண்பா உரை

காப்பு

இதன் போருள் : பேசுதயேன் - அறிவில்லாதவனுகிய யான், ஆதிபரன் - முதற் கடவுளாகிய சிலபெருமானுடைய, வாழம் மான் - இடப்பாகத்திலே பொருந்திய உமாதேவியார், கருணைமணி உதரம் பூத்த - அருளினுலே தமது திருவயிற்றி னின்றங் தோன்றுவித்த, முதல் கோமான் பெரும் கருணை தொண்டு - மூத்தபிள்ளையாகிய விநாயகக் கடவுளுடைய பெருமையாகிய அருளினல், மூதணர்ந்தோர் ஒது சில மூதரையை - பேரநிஞர்கள் சொல்லிய சில நீதிமொழிகளை, நீதிவெண்பா ஆக விகுஷ்டதுவேன் - நீதிவெண்பா என்னும் நுலசுக்கப் பாடுவேன். என்றவாது.

வாமம் என்பது வாம் எனக் கடை குறைந்தனின்றது.

தாற்பரியம் : யான் - நீதிவெண்பானுவைப் பாடுதற்கு விநாயகக் கடவுள் ஆனை. என்பதாம்.

(1) இ - ள் : தாமரை - தாமரையும், பொன் - பொன் னும், முத்தி - முத்தும், சவரம் - சாமரையும், கோரோசனை - கேரோசனையும், பால் - (பசுவின்) பாலும், பூமருதேன் - பொவிவாகிய தேனும், பட்டு - பட்டும், புனுகு - புனுகும், சவ்வாது - சவ்வாதும், ஆம் அழுல் - ஏரிகின்ற செருப்பும் (ஆகிய இவைகள்), எங்கே பிறந்தாலும் என்னாரே - எந்த இடத்திலே பிறந்தாலும் (ஒருவரும்) இகழார்களல்லவா ?, (அவைபோல) நல்லோர்கள் எங்கே பிறந்தாலும் என் - நல்லவர்கள் எங்கே பிறந்தாலும் இழுப்படமாட்டார். எ - று. மற்று - அசை.

தா - ம் : நல்லோர் இழுந்த சாதியிற் பிறந்தாராயினும் நல்லவராகவே மதிக்கப்படுவார். எ - ம்.

(2) இ - ள் : அரி மந்திரம் புகுந்தால் - சிங்கத்தின் குகையிற் போனால், ஆனை மருப்பும் - யானைக் கொம்புகளை யும், பெருகு ஒளிசேர் முத்தும் பெறலாம் - மிகுந்த ஒளியை

புடைய முத்துக்களையும் பெந்றுக்கொள்ளலாம், நரி நன்மயில் - நரியினுடைய குழியில், சிறிய வாலும் - எனிய வால்களும், மயிர் - மயிர்களும், எலும்பும் - எலும்புகளும், காந்தபத்தின் தோலும் அல்லால் - கழுதையின் தோல்களும் மல்லாமல், வேறும் உண்டோ சொல் - வேறு (உயர்க்க) பொருளும் உண்டோ நீ சொல்வாயாக, ம - ரு.

தா - ம : பெரியோரை அடுத்தால் உயர்வும், சிறியோரை அடுத்தால் இழுவும் உண்டாம். எ - ம்.

(3) தீ - ள் : அறிவன் பக்கயேனும் - அறிவள்ளவன் பக்கவனுலூம், அண்புசேர் நட்பு ஆம் - அண்பு பொருங்கிய நட்பைப் பாராட்டுவன், சிறுவன் பக்க ஆம் - மூடன் (சினேக ஞானுலூம்) பக்கயையே பாராட்டுவன், முன் - முன்னாளில், செறிந்த அறிவு வென்றி உடையவனசரன் - மிகுந்த அறி வையும் வெற்றியையும் உடைய ஒரு வேடன், வேதியீனைக் காத்தான் - ஒரு பிராமணீனைக் (கொலையினின்று) காப்பாற்றி ணன், குரங்கு ஒரு வேந்தைக் கொன்றது - (அவிவில்லாத ஒரு) குரங்கு ஓர் அரசனைக் கொன்றது. எ - ரு. தான் - அசை.

தா - ம : அறிஞருடைய பக்கயினும் மூடருடைய சினேகங் துன்பஞ் செய்யும். எ - ம்.

ஓர் அரசன் ஒரு பிராமணனுக்கு ஒரு மாணிக்கரத்தினத்தைக் கொடுத்து, ‘நீ போகிற வழியில் திருடர்கள் இருக்கவன் கூடும். ஆதலால் இதை விழுங்கி ஊருக்குப் போய்க்கக்கூடி எடுத்துக்கொன்’ என்று சொன்னான். அதை அறிந்த ஒரு வேடன் பிராமணைத் தொடர்ந்து போய்க்காட்டுவழி யில் மறித்து, ‘உன் வயிற்றிலிருக்கும் மாணிக்கத்தைத் தா’ என்று பயமுறுத்தினான். பிராமணன் அது என் வயிற்றினுளில்லை உன் வயிற்றினுள்ளோதான் இருக்கின்றது’ என்றான். இப்படி இவர்கள் இருவரும் வழக்கிட்டுக்கொண்டிருக்கும் போது, அந்த வழியிலே வந்த திருடர்கள் அவ்விருவர் வயிற்றையும் கீறிப் பார்க்கும்படி முயன்றார்கள். வேடன் ‘பிராமணன் இறக்கும்படி நேர்ந்ததே’ என்று இரங்கி, “நாங்களிருவரும் விளையாட்டாகப் பேசினேம். உங்களுக்குச் சந்தேகம் உண்டானால் முன்னே என் வயிற்றைச் சோதியுங்கள்” என்றான். திருடர்கள் அப்படியே சோதித்து, வேட

னுடைய வயிற்றில் மாண்புகம் இல்லாமையினால் பிராமணைனே விட்டுவிட்டார்கள்.

ஓர் அரசன் தான் வளர்த்த குருக்கின் கையில் வரலைக் கொடுத்து, ‘இவ்விடத்தில் யாரோயும் வரவெட்டாமந் காத் திரு’ என்ற சொல்லி அதைக் காவலாக வைத்து, நித்திரை செய்தான். அரசன் மேலே ஓர் ஈ வந்திருக்கக்கண்டு குருக்கு அதனை வெட்ட, அரசன் இரண்டு அண்டாய் இறந்தான்.

(4) இ - ள் : சுகம் - பூமியிலுள்ளவர்கள், மெல் மதுர வாக்கால் விரும்பும் - (ஒருவருடைய) மென்மையாகிய இன் சொல்லைக் கேட்டவினால் விரும்பிப் புத்துவர், மன்னுலகம் - அப் பூமியிலுள்ளோர், கடின வல்மொழியினால் இகழும் - கடு மையாகிய வன்சொல்லைக் கேட்டவினால் (வெறுத்து) இகழுவர், நல்மொழியை ஒது குயில் ஏது உதவியது - நல்வி சையைக் கூங்கின்ற குயில் (உலகத்தாருக்கு) எதனைக் கொடுத்தது ?, காத்தபம் எது அபராதம் செய்தது - (வன் மையாகக் கத்துகின்ற) கழுதை என்ன பிழையைச் செய்தது ?, இன்று - (இரண்டும்) இல்லை. எ - ற. அங்கு, தான் - அசை.

தா - ம் : உலகத்தார் இன்சொல்லைக் கேட்டுப் புத்துவர், வன்சொல்லைக் கேட்டு இகழுவர். எ - ம்.

(5) இ - ள் - நல் நா - நல்ல நாக்கு, பகை சேரும் எண்ணான்கு பல் கொண்டே - பகையையுடைய முப்பத் திரண்டு பற்களையும் (துணையாகக்) கொண்டே, வகைசேர் சுவை அருந்து மாபோல் - பலவகைப்பட்ட உணவுகளை உண் னுங் தன்மைபோல, நல்லோர் தொழில் - நல்லவர்களுடைய கிசயைக, தொகைசேர் பகைவரிடம் மெய்யன்பு பாவித்து - மிகுந்த பகைவர்களிடத்தில் மெய்யன்பைப் பாராட்டி, அவரால் சுகம் உறுதல் - அவர்களால் (தாம்) இன்பத்தை அடைதலாம். எ - ற.

தா - ம் : நல்லோர்கள் பகைவர்களிடத்தும் அங்கு பாராட்டி அவராற் சுகம் அடைவர். எ - ம்.

நாக்கினிடத்துப் பலவுக்குள்ள பகைமையாவது அதனைச் சிலவேளை கடித்தல்.

(6) இ - ள் : எந்து இகழையே - ஏந்திய ஆபரணங்களை யுடைய பெண்ணே, காந்தன் இல்லாத கணம் குழலாள் பொற்பு அவம் ஆம் - நாயகனில்லாத பாரமாசிய கூந்தலையுடைய பெண்ணின் அழுகு வீணும், சாந்த குணம் இல்லார் தவம் அவம் ஆம் - பொறுமைக்குணம் இல்லாதவர்களுடைய தவம் வீணும், அங்கே இல்லாப் பின்னை இருப்பது அவம் - தாயில் லாப் பின்னை இருப்பது வீணும், அன் எயிறு இல்லார் உண்ண சுகை அவம் - கெந்தங்கிய பற்களில்லாதவருடைய பேரசனச் சுகை வீணும். எ - று. ஏ - அசை.

தா - ம் : நாயக னில்லாமையினாற் பெண்களுக்கும், பொறுமையில்லாமையினால் தவஞ்செய்வோர்க்கும், தாயில்லாமையினாற் பின்னைகளுக்கும், பல்லில்லாமையினால் உண்பவர்களுக்கும் இன்பமில்லை. எ - ம்.

(7) இ - ள் : வருத்த வளை வேய் - வளைக்க வளைகின்ற (இலைய) மூங்கில், அரசர் மாழுதியின் மேல் ஆம் - அரசர்களுடைய பெருமையாசிய முடிக்கு மேலே (சிவிகைக்க கொம்பாய்) உயர்கை அடையும், வருத்த வளையாத மூங்கில் - வளைக்க வளையாத (முற்றிய) மூங்கில், தரித்திரயாய் வேழம்பர்கைப்புகுந்து - தரித்திரப்பட்டுக் கழைக்குத்தாடிகளுடைய கையிற்போய், மேதினி எல்லாம் திரிந்து - பூயியெங்கும் உலைந்து, அவர் அடிக்கீழ் தாழும் - அவர்களுடைய காவின் கீழாகி இழிவை அடையும். எ - று. தம், தான் - அசை.

தா - ம் : இளமையில் வருத்தப்பட்டுக் கற்றவர் பெருமையடைவர்; அப்படிக் கல்லாதவர் சிறுமையடைவர். எ - ம்.

(8) இ - ள் : நுவலுங்கால் - சொங்குமிடத்து, இரப்போன் - யாசகன், நொய்து ஆம் திரண்ததின் நொய்து ஆகும் வெண்பஞ்சின் - நொய்ம்மையாசிய துரும்பினும் நொய்ம்மையுடைய வெண்பஞ்சினும், நொய்து ஆம் - (மிக) நொய்மையுடையவனும், காற்று - காற்றுனது, நொஞ்ச சிறு பஞ்சதனின் நொய்யானை பற்றுதோ - நொய்மையாசிய எளிய பஞ்சைப்பார்க்கினும் (மிக) நொய்ம்மையுடையவனுகிய இவளை அடித்தக்கொண்டு போகாதோ (எனின்), அவன் கேட்பது அறிந்து அனுச அஞ்சும் - அவன் (எதேனும்) கேட்பான் என்பதை அறிந்து (அது அவனுக்குத்) கிட்டப் போதற்குப் பயப்படும், எ - று.

தா - ம் ; இரப்பவர் மிகவும் எனியவர். ஏ - ம்.

(9) இ - ள் : ஒன் தளிர்க்கை மாதே - ஒன்ளிய தளிர் போலும் கைகளையுடைய பெண்ணே, ஒரு போது யோசி - ஒரு பொழுது (உணவு) யோசிக்கும், இருபோது போசி - இருபொழுது (உணவு) போசிக்கும் உரியன், என்ப - என்று அறிஞர் சொல்லுவார், திரிபோது உண்பான் ரோசியே - முப் பொழுதுண்பவன் வியாதியாளனே, நான்குபோது உண்பான் உடல் விட்டுப் போசியே என்று புகல் - நான்குபொழுது உண்பவன் தீற்பவனே என்று சொல்வாயாக. ஏ - று. ஏ - அசை.

தா - ம் : யோசிக்கு ஒருகால போசனமும் போசிக்கு இரண்டுகால போசனமும் உரியன்; மூன்றுகால போசனம் நோயையும் நான்குகால போசனம் மரணத்தையும் செய்யும். ஏ - ம்.

(10) இ - ள் : யாவர்க்கும் கண் இரண்டே - எல்லாருக்கும் கண்கள் இரண்டே (ஆயினும்), கற்றேர்க்கு மூன்று விழிகற்றவர்க்கு மூன்று கண்களாம், ஈவோர்க்கு எண்ணுவிழிஏழாகும் - கொடையாளர்களுக்குக் கணக்கிடப்படுங் கண்கள் ஏழாம், நண்ணும் அநந்தம் தவத்தால் - பெருங்கிய (பலனைக்கொடுத்தவிடத்துப் பசு புண்ணியங்கள்போல) அழியாத சரியை கிரியை யோகங்களால், அருள் ஞானம் பெற்றேர்க்கு - திருவடி ஞானத்தைப் பெற்றவர்களுக்கு, விழிஅநந்தம் என்று அறி - கண்கள் அளவில்லாதன என்று அறிவாயாக. ஏ - று.

தா - ம் : மானுடருக்குள்ளே கற்றேருகும், அவரினும் ஈகையாளரும், அவரினும் ஞானிகளும் சிறந்தவர். ஏ - ம்.

கற்றவர்க்குக் கண்கள் இரண்டோடு கல்வியையும், ஈவோர்க்கு நகக் கண்கள் ஜூந்தையும் சேர்த்து முறையே கண்கள் மூன்றெனவும், ஏழெனவும், ஞானிகள் எல்லாலற்றதையும் அறிதவினால் அவர்களுக்குக் கண்கள் அநந்தம் எனவும் கூறினார்.

(11) இ - ள் : உற்ற பெரும் சுற்றம் உற - பொருங்கிய பெரிய உறவினர் குழு, நன் மனைவியுடன் பற்றி மிகவாழ்க்கங் மனையாளோடு கூடி மிக வாழுக, பசுவின் வால்பற்றி நதி கடத்தல் அன்றி - பசுவின் வாலைப் பிடித்துக்கொண்டு ஆற்றறத் தாண்டுவதல்லாமல், நாடின் வாலைப் பற்றி நடித்துவதால் அதை விடுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்துகிறேன். ஏ - று.

கடத்தல் உண்டோ - நாயின் வரலைப் பிடித்துக்கொண்டு ஆற்றைத் தாண்டுவதுண்டோ?, நவீல் - நீசொல்வாயாக. எ - று. ஏ - அசை.

தா - ம் : தன் மனையாளவிலாத மற்றைப் பெண்களோடு கூடி வாழ்தல் அன்பத்துக்கேதோரும். எ - ம்.

(12) இ - ள் : ஆசைக்கு அடியானே - ஆசைக்கு அடிமைப்பட்டவனே, அகில லோகத்தினுக்கும் ஆசு அற்ற நல் அடியான் ஆவான் - எல்லா வுலகங்களுக்கும் குற்றமற்ற நல்ல அடிமையாவான், ஆசைதனை அடிமைகொண்டவனே - ஆசையைத் தனக்கு அடிமையாகக் கொண்டவனே, உலகந்தனைத் தப்பாது அடிமைகொண்டவன் - உலகத்தைத் தவருமல் (தனக்கு) அடிமையாகப் பெற்றுக்கொண்டவன். எ - று. ஏ, தான் - அசை.

தா - ம் . ஆசையில்லாதவனுக்கு உலகம் வசப்படும். எ - ம்.

(13) இ - ள் : ஆன் - பசுவையும், அந்தணர் - பிராமணையும், மகளிர் - பெண்களையும், அன்பு ஆம் குழங்கை - அன்கையிடைய குழங்கையையும், வகை - கொல்லுதலும், மானம் தரும் பிசி வார்த்தை இவை - இகழ்ச்சியைத் தருகின்ற பொய்யும் ஆசிய இவைகள், மேல்நிறையே கூறவரு பாவும் குறையாது - மேலே வரிசையாகச் சொல்ல வருகின்ற பாவங் குறையாமல், ஒவ்வொன்றுக்கு நூறு அதிகம் என்று நுவல் - ஒன்றுக்கொன்று நூறு மட்டுக்கு அதிகம் என்று சொல்வாயாக. எ - று. ஏ - அசை.

தா - ம் : பசுக்களையும் பிராமணர்களையும் பெண்களையும் குழங்கைகளையும் கொல்லுதலும், பொய் கூறுதலும் ஆசிய இவற்றால் வரும் பாவங்கள் ஒன்றுக்கொன்று நூறுமட்டுக்கிடம். எ - ம்.

(14) இ - ள் : பெற்று அமையும் என்னுப் பெரியோரும் - (பொருளைப்) பெற்றத் திருப்தியிடையாத பெரியோர்களும், பெற்ற பொருள் மற்று அமையும் என்று மகிழ் வேங்கும் - கிடைத்த பொருள் இனிப் போதும் என்று திருப்தியிடையும் அரசனும், முற்றிய நல் மானம் இலா இல்லானும்- மிகுந்த நல்ல நாணம் இல்லாத மனையானும், மானம் உறு

வேசியரும் - நாணமடைகள்ற பொதப் பெண்களும் (ஆகிய) இவர் - இவர்கள், ஈனம் உறுவார் - தாழ்வை அடைவார்கள். எ - று. ஏ - அசை.

தா - ம் : கிடைத்த பொருளிலே திருப்தி யடையாலும் யினாற் பெரியோர்களுக்கும், அதிலே திருப்தியடைதலால் அரசருக்கும், நாணயில்லாமையினாற் பெண்களுக்கும், அதனே யுடைமையால் வேசிகளுக்கும் தாழ்வுண்டாகும். எ - ம்.

(15) இ - ள் : கற்றேர் கனம் கற்றேரே அறிவர் - படித்தவர்களுடைய பெருமையைப் படித்தவர்களே அறிவார்கள், கற்ற அறியா மற்றேர் அறியார் - படித்தறியாத மூடர்கள் அறியமாட்டார்கள், வருத்தம் உறப்பெற்று அறியா வந்தி - வருத்தமுண்டாகப் (பிள்ளையைப்) பெற்றறியாத மலடியானவள், பரிவாய் மகவைப் பெறும் தயரம் நொங்கு அறிகுலானோ - வருத்தப்பட்டுப் பிள்ளையைப் பெறுங் துன் பத்தைத் (தான்) தன்பப்பட்டறிலானோ ?, நுவல் - நீ சொல்வாயாக. எ - று.

தா - ம் : கற்றவருடைய பெருமையைக் கற்றவரே அறி வர். எ - ம்.

(16) இ - ள் : செய்யும் ஒரு கருமம் - செய்யவேண்டிய ஒருதொழிலை, தேர்ந்து புரிவது அன்றி - யோசித்துச் செய்வ தல்லாமல், செய்யின் - (யோசிக்காமற்) செய்தால், முன் - முன்னுள்ளிலே, செய்ய ஒரு நல் குடியைக் காதத - செப்ப மாகிய ஒரு நல்ல வீட்டைக் காத்துக்கொண்டிருந்த, நாலு இனக் கொன்ற - கீரிப்பிள்ளையைக் கொன்ற, பொன்மறைக் கொடியைச் சேர் தயரம் போல் - அழிய பிராமணப் பெண் இணைச் சேர்ந்த அன்பத்தைப்போல், மனத்தாபம் சேரும் - மனத்துயரம் உண்டாகும். எ - று. ஏ - அசை.

தா - ம் : முன்பு நன்றாக யோசியாமற் செய்யுங் காரியம் பின்பு அன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ - ம்.

ஒரு பிராமண ஸ்திரி புத்திர வாஞ்சசயினால் ஒரு கீரிப் பிள்ளையை வளர்த்துவரு நாளில், அவளுக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்தது. அவள் ஒருநாள் அக்குழந்தையைத் தொட்டிலிற் கிடத்திவிட்டு ஸ்நானத்திற்குப் போயினான். அப்பொழுது ஒரு பாம்பு குழந்தைக்குக் கிட்டப் போகக், கீரிப்பிள்ளை

பாம்பைக் கடித்துக் கொண்றுவிட்டு, ஸ்நானங்கு செய்துவந்த பிராமண ஸ்திரீக்கு முன் இரக்தம் தோய்ந்த வாயுடன் ஒடிப்போயிற்று. அவள் தன் குழந்தையைக் கீரிப்பிள்ளை கடித்ததாக எண்ணி, அதைக் கொண்றுவிட்டு உள்ளே வந்து தன் குழந்தை உயிரோடிகுத்தலையும் பாம்பு தண்டாய்க் கிடத்தலையும் கண்டு, தானும் உயிரைவிட்டாள்.

(17) இ - ள் : நாவின் நுனியில் நயம் இருக்கில் - நாக்கு நுனியில் இங்சொல்லிருந்தால், பூமாதும் நா இனிய நல்லோரும் நன்றானுவார் - இலக்குமியும் இங்சொல்லையுடைய நல்லோரும் பொருந்தவர், நாவின் நுனி கடினம் ஆம் ஆகில் - நாக்கு நுனியிலே வன்சொல்லிருந்தால், அத் திரு சேராள் - அந்த இலக்குமி பொருந்தமாட்டாள், ஆக்கு மரணமும் வரும் - அப்பொழுதே இறப்பும் வரும், முன் - இதனை அறி வாயாக, எ - று. ஏ, ஆம் - அசை.

தா - ம் : கடுஞ்சொற் சொல்லுவோருக்குத் தரித்திர மும் மரணமும் வரும். எ - ம்.

(18) இ - ள் : ஈக்கு விடம் தலையில் ஏய்தும் - ஈக்கு விடம் தலையிலிருக்கும், இரும் தேனுக்கு வாய்த்த விடம் கொடுக்கில் வாழும் - (கொடுக்கையிற்) பெரிய தேனுக்குப் பொருந்திய விடம் அதன் கொடுக்கிலிருக்கும், நோக்க அரிய பைங்கண் அராவுக்கு விடம் பல் அனவே - பார்த்தற கும் அரிய பசுமையாகிய கண்களையுடைய பாம்புக்கு விடும் பல்லிலிருக்கும், தர்ச்சனங்கு அங்கம் முழுதும் விடமே ஆம் - துட்டர்களுக்கு உடம்பு முழுதும் விடுமேயாயிருக்கும். எ - று. ஏ - அசை.

தா - ம் : துட்டர்கள் தீமையே உருவமாயிருப்பர். எ - ம்.

(19) இ - ள் : தோகையே - மயில்போல்வானே, அர்ச்சனங்கும் பாம்பும் தலை ஒக்கினும் - தட்டரும் பாம்பும் (தீமை செய்யும்) அனவிலே நிகர்த்தாலும், பாம்பு அர்ச்சனரை ஒக்குமோ - பாம்பு தட்டரை ஒப்பாகுமோ (ஒப்பாகாத - வளைனில்), அர்ச்சனார் எந்த விதத்தாலும் இணங்காத் - துட்டர் எந்த விதத்தாலும் வசப்படார், பாம்பு மணி மந்திரத் தால் வசம் ஆம் - பாம்பு மணி மந்திரங்களால் வசப்படும், எ - று. தாம், எ - அசை,

தா - ம் : அட்டர் பாம்பினுக் கொடியர். எ - ம்.

(20) இ - ள் : கொம்பு உளதற்கு ஜங்கு (மூழம்) - கொம்புள்ள மிருகத்துக்கு ஜங்தமுழுத் தூரமும், குதிரைக்குப் பத்தமுழும் - குதிரைக்குப் பத்தமுழுத் தூரமும், வெம்டகரிக்கு ஆயிரம் (மூழம்) வேண்டும் - வருத்துகின்ற யானைக்கு ஆயிரமுழுத் தூரமும் (விலகல்) வேண்டும், வம்புசெறி தீங்கினர் தம் கண்ணில் - கொடுமை மிகுந்த துட்டருடைய கண்ணுக்கு, தெரியாத தூரத்து நீங்குவதே நல்ல நெறி - புலப்படாத தூரத்திற் போவதே நன்மையாம். எ - று. தாம், ஏ - அசை.

தா - ம் : துட்ட மிருகங்களுக்கு வழிவிலகிப் போதல் வேண்டும். துட்டர்களுக்கு அவர் கண்ணுக்குங் தெரியாத தூரத்தில் நீங்கிவிடல் வேண்டும். எ - ம்.

(21) இ - ள் : அவ்விய நெஞ்சத்து அறிவு இல்லாத தர்ச்சனரை - அழுக்காறு பொருந்திய மனத்தையுடைய அறி வில்லாத துட்டரை, செவ்விடர் ஆக்கும் செயல் உண்டோ - நேர்மையுடையவ ராக்குதற்குரிய செய்கைகள் உளவோ (இல்லை), உள்ளியது கந்தம் - உள்ளியினுடைய (அர்க்) கந்தம்; திவ்விய நல் கந்தம் பலவும் கலந்தாலும் கெடுமோ - பரிசுத்தமாகிய நற்கந்தங்கள் பலவற்றையும் சேர்த்தாலும் நீங்குமோ? உரை - நீ சொல்வாயாக. எ - று.

தா - ம் : துட்டருக்கு நல்லமின்றப் போதித்தாலும், நல்லவராகார். எ - ம்.

(22) இ - ள் : அன்னும் இருமலும் தர்ச்சனரும் - மிகுகின்ற இருமலும் துட்டரும், மன்னும் ஆனிமையால் மாற ஆகி - நிலையான இனிமையினால் மாறுபட்டு, பண்ணும் கடுவும் கடுநேர் கடுமொழியும் கண்டால் - (முறையே) சொல்லப்படும் கசப்பையும் நஞ்சு போலும் கடுஞ்சொல்லையுன் கண்டால், கடுக வசம் ஆகையால் - சிக்கிரத்தில் வசப்படுதலால், ஒக்கும் - ஒப்பாகும். எ - று. எ - அசை,

தா - ம் : இருமல் தித்திப்பினால் அதிகரித்தலும் கசப்பினால் அடங்குதலும் போலத், அட்டர் இன்சொல்லால் மிஞ்சதலும் வண்சொல்லால் அஞ்சதலுமுடையராவர். எ - ம், இனிமை ஏன்றது தித்திப்பையும் இன்சொல்லையும்.

(23) இ - ள் : இளம் காரிகையே - இளமையாகிய பெண்ணே, குத்திர்பால் - வஞ்சகார்களுக்கு, வதனம் - முகம், அலர்ந்த செவ்வி செம் கமலப் போது போலும் - அலர்ந்த பக்குவத்தையுடைய செங்தாமரைப் பூவைப்போல அழகுள்ள தாயிருக்கும், தங்குமொழி - (இனிமை) தங்கிய வார்த்தை, சந்தனம் போலும் - சந்தனத்தைப் பேரவைக் குளிர்ந்ததாயிருக்கும், வஞ்ச மனம் - கபடத்தையுடைய மனம், பங்கி ஏறி கத்தரியைப் போலும் - மயிரை அறுக்கின்ற கத்தரியைப் பேரவைக் கொடிதாயிருக்கும், மூன்று குணம் - (இவை அவர்களுக்குரிய, மூன்று துணங்களாம். எ - று.

தா - ம் : வஞ்சகார்களுடைய மூக்கும் சொல்லும் நல்லன பேரவைக் காணப்பட்டாலும், அவர் மனம் மிகக் கொடியதாயிருக்கும். எ - ம்.

(24) இ - ள் : நினையுங்கால் - யோசிக்கும்பொழுது, நீசுரே நீசன் - (சாதிப்) புலையனே புலையன், சொல் தவறம் நீசனே நீசன் - சொன்னசொற் றவறுகின்ற புலையனே புலையன், அவனையே - (சொற்றவறுபவனை விட்டு) அந்தச் சாதிப் புலையனையே, நீசப் புலையன் ஆம் என்று உரைக்கும் புல்லியனே - இழிவினையுடைய புலையனுகும் என்று சொல்லுகின்ற கீழ்க்கணே, மேலாம் புலையன் ஆம் என்று புகல் - பெரும் புலையனுவான் என்று நீ சொல்வாயாக. எ - று. ஏ - அங்கு.

தா - ம் : சொன்னசொற் றவறுவோன் புலையனிலும் தாழ்த்தவனாக மதிக்கப்படுவான். எ - ம்.

(25) இ - ள் : ஞானம் ஆசாரம் நயவாரிடை - ஞானத்தையும் ஆசாரத்தையும் விரும்பாதவரிடத்தில், புகழும் நால் வேதம் ஏனை இருக்கும் நெறி - புதைப்படுகின்ற நான்கு வேதங்களும் மற்றை (ஞான சாஸ்திரங்களும்) இருக்குமூறைமையை, மொழியில் - (எது போலும் என்று) சொன்னால், பாவம் நிறை சண்டாளர் பாண்டத்து - பாவம் மிகுந்த நீசர்களுடைய பாத்திரத்தில், கங்கை சீர்மேவு நெறி என்றே வீடு - கங்கா தீர்த்தம் இருத்தல் போலும் என்றே அணிவாயாக. எ - று. தான் - அங்கு.

தா - ம் : கல்லறிவொழுக்கங்கள் இல்லாதவருடைய வேத முதலிய சாத்திர வணர்ச்சி பழிக்கப்படும். எ - ம்.

(26) இ - ள் : குணங்கு உணராக் கொடியோரிடம் தில் - குணங்கமையை அறியாத அட்டரிடத்தில், குணங்கு உடையார் குறகார் - குணங்கமை யுடையோர் சேர மாட்டார், குணம் உடைமை நண்ணாக சமனை நகரத்தில் - (வஸ்திரம் உடுக்கும்) குணமில்லாத சமனர்களிருக்கும் பட்டனைத்தில், தூசு ஒவிக்கும் வண்ணைனுக்கு வழக்கு உண்டோ - வஸ்திரத்தை வெளுக்கின்ற வண்ணைனுக்கு வேலையுண்டோ (இல்லை). எ - று.

தா - ம் : அட்டர்களிடத்தைத் தமக்கு ஒரு தொழிலும் இல்லாமையால், நல்லோர் அவரை அனுகார். எ - ம்.

(27) இ - ள் : மானே - பெண்ணே, ஆனை மருப்பும் - யானைக்கொய்பும், அரும் கவரிமான் மயிரும் - அருமையாகிய கவரிமான் மயிரும், கான வரி உகிரும் - காட்டில். வாழும் புலியின் நகமும், கற்றேரும் - வித்துவான்களும், சிறப்பு - சிறப்பை (அடைதல்), பிறந்த இடத்தை அன்றி - பிறந்த இடத்தில் மாத்திரமல்லாமல், பிறது ஒரு தேசத்தே - வேரேரு தேசத்தின் கண், செறிந்த இடத்தை அன்றே - சேர்ந்த இடத்தில்லவா? எ - று.

தா - ம் : வித்துவான்களுக்கு எங்குஞ் சிறப்புண்டாம். எ - ம்.

(28) இ - ள் : தலைமயிரும் - தலைமயிரும், கூர் உகிரும் - கூர்மையாகிய நகமும், வெண் பல்லும் - வெண்மையாகிய பல்லும், தத்தம் சிலையுடைய மரனவரும் - தங்கள் தங்கள் நிலைத்தவருத மானிகளும், நிற்கும் நிலை தவருத் தானத்தில் பூச்சியமே - சிற்கவேண்டிய நிலைமை தவருத் இடத்தில் பூசிக்கப்படுவனவே, சாரும் நிலை தவறும் தானத்தில் பூச்சியமே - பொருந்திய நிலைமை தவறுமிடத்திற் பூசிக்கப்படுவனவோ (அல்ல). எ - று. தான் - அசை.

தா - ம் : தத்தம் நிலையினின்று தவறவோர் அவமதிக்கப்படுவர். எ - ம்.

(29) இ - ள் : வென்றி வரி உகிரும் - வெற்றியை யுடைய புலிங்கரும், வெண்கவரி மாண்மயிரும் - வெண்ணைய யாகிய கவரிமானின் மயிரும், அன்றுமத யாளைச் சுடர் மருப்பும் - மிகுந்த மதத்தையுடைய யாளையின் ஒளி பொருங்கிய கொம்பும், நின்ற நிலை வேறுபடினும் சிறப்பு ஆம் - (தாம் முன்) இருந்த இடத்தினின்ற வேறுபட்டாலும் சிறப்பை அடையும் (அவைபோல), மெய்ஞ்ஞானி - மெய்ஞ்ஞானியானவன், நின்றநிலை வேறுபடினும் சிறப்பு ஆம் - தான் சின்ற நிலையினின்றும் வேறுபட்டு எத்தொழி ஜீச் செய்தாலும் சிறப்பை அடைவன். எ - று. எ - அசை.

தா - ம் : மெய்ஞ்ஞானிகள் எந்த நிலையில் நின்றாலும் மேன்மையுடைவர். எ - ம்.

(30) இ - ள் : பேசில் - சொல்லின், அண்ணை தயையும் - தாயைப்போலும் அன்பும், அடியாள் பணியும் - பணிவிடைக்காரியைப்போலும் தொண்டும், மலர்ப் பொன்னின் அழகும் - செந்தாமரைப் பூவிலிருக்குஞ் சீதேவியைப் போலும் அழகும், புவிப் பொறையும் - பூயியைப் போலும் பொறுமையும், வன்னமுலை வேசி தயிலும் - அழகிய தனக்களையுடைய வேசியைப் போலும் போகமும், விறல் மந்திரி மதியும் - வலிமையையுடைய மந்திரியைப் போலும் புத்தியும் (ஆகிய), இவை உடையான் பெண் - இக்குணங்களையுடையவள் மனைவியாதற்குரியவள். எ - று.

தா - ம் : மனையாள் தயை முதலிய நற்குணங்களை யுடையளா யிருத்தல் வேண்டும். எ - ம்.

(31) இ - ள் : பேதையே - பெண்ணே, பெண்ணருத்தி பேசில் பெரும் பூமி அதிரும் - ஒரு பெண் பேசினால் பெரிய பூமி அதிரும், பெண் இருவர் பேசில் வாண்மீன்கள் விழும் - தூரண்டு பெண்கள் பேசினால் ஆகாயத்திலுள்ள நகூத்திரங்கள் உதிரும், பெண் மூவர் பேசில் அலை சுவறும் - மூன்று பெண்கள் பேசினாற் சமுத்திரம் வற்றும், பெண் பலர் பேசில் பின் உலகு என் ஆமோ - பெண்கள் பலர் பேசினால் பின்பு உலகம் ஏன்ன பாடு படுமோ ! எ - று. தான், தாம் - அசை.

தா - ம் : பெண்கள் பலர் கூடி வசனித்தாற் பெருங்கேடு விளையும். எ - ம்,

(32) இ - ள் : கிரேதத் து இரேனுகையே கூற்றவன் ஆம் - கிரேதாயுகத்தில் இரேனுகையே யமனம், கிரேதத் தில் தன் நேர் சான்னியே (கூற்றவன் ஆம்) - திரேதயுகத் தில் தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய சீதையே யமனம், பின் யுகத்தில் கூடும் திரெளபதியே கூற்ற ஆம் - அதற்குத்த அவாபர யுகத்திற் பொருங்கிய திரெளபதியே யமனம், கலி யுகத்தில் வீடுதொறும் கூற்றவன் ஆம் - கலியுகத்தில் வீடு கள்தோறும் யமனம், என்னே - (இஃங்டு) என்ன ஆச்சரி யம். எ - று. ஏ - அசை.

தா - ம் : கலியுகத்திற் பெண்கள் பெரும்பாலும் கொடிய ராயிருப்பர். எ - ம்.

(33) இ - ள் : கடல் உப்பு - கடலில் உண்டாகும் உப்பானது, கார்ப்பூரம்போல இருந்தாலும் - (உருவத்தாற்) கார்ப்பூரம்போல இருப்பினும், கடல் உப்பு கார்ப்பூரம் ஆமோ - அவ்வுப்புக் கார்ப்பூரம் ஆகுமோ (ஆகாதி அதி போல), புலி யர் - பாவிகள், பொற்பு ஊரும் புண்ணியரைப்போல இருந்தாலும் - (வேடத்தினால்) அழகு யிகுகின்ற புண்ணியரைப் போல இருப்பினும், புண்ணியர் ஆவாரோ - புண்ணியர்களாவரோ, புகல் - நீ சொல்வாயாக. எ - று. தாம் - அசை.

தா - ம் : பாவிகள் வேடமாத்திரத்தாற் புண்ணியரகார்.

(34) இ - ள் : சீலம் இல்லான் ஏதேனும் செப்பிடி னும் - ஒழுக்கமில்லாதவன் யாதாயினும் (தீயதைச்) சொன்னாலும், தான் அந்தக் காலம் இடம் அறிந்து - தான் அவன் சொல்லிய காலத்தையும் இடத்தையுங் தெரிந்து, ஏல் கட்டுரைத்துச் செப்புமவனும் - அவன் சொல்லியதற்கேற்ப உறுதி மொழிகளைச் சொல்லி (அவனுக்குப்) பதில் கொடுப்போனும், தான் சிக்கை நோகாது அகன்று தப்புமவன் (உம்) - (அவன் சொல்லிய தீய வார்த்தையால்) தான் மனம் வருந்தாமல் நின்கி (அவனுக்குத்) தப்பிப்போகின்றவனும் (ஆசிய இந்நற்குணங்களையுடையவன்), உத்தமனே - மேலானவனே. எ - று. தான், ஏ - அசை.

தா - ம் ஒழுக்கமில்லாதவன் சொல்லுங் தீய வாத்தையால் மனம் வருந்தரமல், அவனுக்கிசைய உறுதி மொழிகளைச் சொல்லி விலகிப் போகிறவன் மேலானவன். எ - ம்.

(35) இ - ள் : சிறு உணர்வோர் என்றும் சிலுசிலுப் பர் - அந்ப அறிவினையுடையோர் எப்பொழுதும் படபடத்துப் பேசவர், ஆன்ற அமைக்க முற்றனர்வோ ஒன்றும் மொழி யார் - (கல்வியினால்) சிறைந்து அடங்கிய பேரநிவடையோர் (படபடத்து) ஒன்றும் பேசார், வெற்றி பெறும் வெண்கலத் தின் ஒக்க மிகும் - வெற்றியையுடைய வெண்கலத்தில் ஒக்க மிக உண்டாகும், விரி பகும்பொன் ஒண் கலத்தின் ஒவி உண்டோ - விரிந்த மாற்றுயர்ந்த பொன்னாலாகிய ஒள்ளிய பாத்திரத்தில் (அவ்வளவு) ஒக்கயுண்டோ (இல்லை) எ - று. ஏ - அயச.

தா - ம் : மூடர் படபடத்துப் பேசவர், அறிஞர் அங்கு நம் பேசார். எ - ம்.

(36) இ - ள் : உள்ளபொழுது ஏதும் உவந்து அளிப்பது அல்லால் - (தம்மிடத்துப் பொருள்) இருக்கும்பொழுது (தம்மால்) இயன்றதை மதிழ்ந்து தானஞ்சு செய்வதல்லாமல், ஓர் என் அளவும் கூப இக்கயுமோ - (அப்பொருள் இல்லாத பொழுது) ஓர் என்னள்வாயினும் தானஞ்சுசெய்ய முடியுமோ (முடியாது), முங்கீர் - சமுத்திரமானது, தெள்ளு தமிழ்ச்சீர் அளித்தோன் உண்ட நான் - தெளிந்த தமிழுக்குச் சிறப்பைக் கொடுத்த அகத்திய முனிவர் (தன்னைக்) குடித்த காலத்தில், நின்று - (வற்றுமல்) நின்று, சேர் மேகத்துக்கு அருந்த நீர் அளித்தோ - (தன்னிடத்து) வந்த மேகத்துக்கு உண்ணும் படி ஜலத்தைக் கொடுத்தோ (இல்லை.) எ - று.

தா - ம் : யாவரும் பொருள் உள்ளபொழுதே தானஞ்சு செய்தல் வேண்டும். எ - ம்.

அகத்தியமுனிவர் தமிழுக்குச் சிறப்புச் செய்தது, அதற் கிலக்கணஞ்சு செய்தது.

(37) இ - ள் : பெரியோர் - அறிஞர்கள், பேதைய கரக் கண்டால் - மூடரைக் கண்டான், நீதியொடு வழிவிலகிப் போதல் கொறி அண்டோ - ஒழுங்கத்தோடு (தாம் அவருக்கு) வழி விட்டு விலகிப்போதல் முறைமையல்லவா, காது மதங் மாகாத்த யானை - கொல்லுகின்ற மதத்தையும் பெரிய அதிக்கையையும் உடைய யானையானது, வழி விலகல் - வழி வீல

கிப் போதல், புன் மலம் தின் குரைத்துக்கு அஞ்சியோ - எனிய மலத்தை உண்கின்ற பண்றிக்குப் பயங்தோ? சொல் - நீ சொல்வாயாக. ஏ - று.

தா - ம் : மூர் இழிந்தவராதலால், அறிஞர் அவருக்கு வழி விலகிப் போதல் முறை. ஏ - ம்.

(38) இ - ள் : மேதினியில் - பூவியில், மந்திரமும் - மந்திரங்களும், தேவும் - தெய்வமும், சுருங்கும் - ஒளாத்தங்களும், குரு அருளும் - ஆசாரியருடைய அநுக்கிரகமும், தந்திரமும் - சாத்திரங்களும், ஞானம் தரு முறையும் - ஞானேப தேசமும், யந்திரமும் - சக்கரக்களும், மெய் என்னில் மெய்யாய் விளங்கும் - உண்மையென்று நம்பினால் உண்மையாய்ப் பயனைக் கொடுக்கும், பொய் என்னில் பொய் ஆகிப் போம் - பொய்யென்று நம்பாமல் விட்டாற் பயனைக் கொடுக்கமாட்டாவாம். ஏ - று. ஏ - அசை

தா - ம் : மந்திர முதலியவைகள் மெய்யென்று நம்பு வோர்க்குப் பயனைக் கொடுக்கும்; நம்பாதவர்க்குப் பயனைக் கொடுக்கமாட்டா. ஏ - ம்.

(39) இ - ள் : தேசுவளர் செங்கதிர்முன் கிண்றுலும் - ஒளி வளர்கின்ற செம்மையாகிய கிரணங்களையுடைய சூரிய னுக்கு முன்னே (வெய்யிலுக்கு அஞ்சாது) கிண்றுலும், செம்கதிரவன் கிரணம் தங்கும் மணல் கிற்க அரிது - (அந்தச்) சூரியனுடைய கிரணம் பட்டுச் சூடுகொண்ட மணவில் கிற்க இயலாத (அத்போல), ஈசன் எதிர் கிண்றுலும் - சிவபெருமாலுக்கெதிரே (பகைத்து கிண்றுலும்), ஈசன் அருங்கெபற்று உயர்ந்த நேசர் எதிர் கிற்பது அரிது - சிவபெருமானுடைய அருளைப்பெற்று மேன்மையடைந்த அடியாரெதிரே (பகைத்து) கிற்பதரிது. ஏ - று. ஆம், ஏ, தான் அசை.

தா - ம் : சிவபெருமானுடைய அருளைப் பெற்ற மெய்யடியார் பகை சகித்தற்காரியது. ஏ - ம்.

(40) இ - ள் : நல் சோதி - நல்ல ஒளியானது, பற்று பெரும் தாபத்திடத்தே தழுண்றிடினும் - பற்றுகின்ற பெரிய காட்டுத் தீயினிடத்தே பிரகாசித்தாலும், சிறப்பு தீபத்திடத்தே -

அதற்குச் சிறப்புத் தீபத்தினிடத்தேயாம் (அத்போல), இதை செயலே முற்றும் முற்றிட்டும் - சிவன் செயலே எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும், தன் அருளைப் பெற்றவர் தம்பால் பெரிது ஆகும் - தம்முடைய அருளைப் பெற்ற அடியாரிடத்தில் மிகுநியாம். எ - று. ஏ - அசை.

தா - ம் : சிவன் செயல் அவருடைய அடியாரிடத்தில் மிக விளங்கும். எ - ம்.

(41) இ - ள் : நல்லோர் - அறிஞர், நரகத் தீவுவரும் என்று தெரிந்து - நரகத் தன்பம் ஒரும் என்று அறிந்து, கண்ணியரை - கண்ணிகைகளையும், பொன்னாண் கழிந்தோரை - பொன்னூலாகிய மங்கலியம் நீங்கிய விதவைகளையும், அயலர் பண்ணியரை - பிறர் மனைவியரையும், மாயப் பரத்தையரை - வஞ்சளையுடைய வேசிகளையும், முன்ன அரிய தாழிப்பரை - இச்சிக்கத்தகாத தாசிகளையும், தழுவ கிணையார் - சேர நினைக்க மாட்டார். எ - று. மற்று, ஏ அசை.

தா - ம் : அறிவுடையேர் பாவத்துக்குப் பயந்து விய பிசாரஞ் செய்ய கிணையார். எ - ம்.

(42) இ - ள் : பேசில் - சொல்லில், தன்னை அளித் தான் - தன்னைப் பெற்றவரும், தமையன் மனை - தமையன் மனைவியும், குருவின் பன்னி - குரு பத்தினியும், அரசன் பயில் தேவி - அரசன் மனைவியும், தன் மனையைப் பெற்றான் - தன் மனைவியினுடைய தாயும் (ஆகிய), இவர் ஜவர் - இந்த ஜங்குபேரையும், எவருக்கும் நற்றுயர் என்றே நவில் - எல்லா குக்கும் பெற்ற தாய்மார் என்றே சொல்வாயாக. எ - று.

தா - ம் : தமையன் மனைவி, குரு பத்தினி, அரசன் மனைவி, மாயி ஆகிய இவர்களைத் தம்மைப்பெற்ற தாயர் களாக மதித்தல்வேண்டும். எ - ம்.

(43) இ - ள் : ஓவியமே - சித்திரப்பாவை போன்ற வளே, வாவி உறை நீரும் - தடாகத்திலுள்ள ஜலமும், வட நிழலும் - ஆலமா நிழலும், பாவ அகமும் - பாவுகற்போட்ட (உள்) வீடும், ஏ அனைய கண்ணார் இளமுலையும் - அம்புபோ இவ கண்களையுடைய பெண்களது இளமையாகிய தனமும்,

மென் சீத கால்த்து வெம்மைதரும் - மென்மையாகிய சீதள காலத்திலே வெப்பத்தைக் கொடுக்கும், வெம்மை தனில் - உஷ்ணகாலத்தில், இன்பு ஆரும் சீதளாம் ஆம் - இன்பத்தைச் செய்கின்ற சீதளத்தைத் தரும். எ - று. ஏ - அசை.

தா - ம : தடாகநிர் முதலியவைகள் சீதளகாலத்தில் உஷ்ணத்தையும், உஷ்ணகாலத்தில் சீதளத்தையும் கொடுக்கும். எ - ம.

(44) இ - ள : உற்ற தொழில் செய்வோர்க்கு உற பஞ்சம் இல்லை - (தமக்கு) இயைந்த தொழிலைச் செய்பவர் களுக்கு வருகின்ற தரித்திரம் இல்லை, பற்ற செபத்தோர்க்கு பாவங்கள் இல்லை - (மன அன்போடு) பொருந்திய செபத்தை யுடையவர்களுக்குப் பாவங்கள் இல்லை, முற்றும் மனந் தோர்க்கு வருகலகம் இல்லை - மிகுந்த மெளனமுடையவர் களுக்கு வருகின்ற கலகம் இல்லை, தஞ்சாப் பவனத்தோர்க்குப் பயம் இல்லை - நித்திரை செய்யாத விண்ணுலகத்திலிருக்கும் தேவர்களுக்குப் பயம் இல்லை. எ - று. ஆம் - அசை.

தா - ம : தொழில் செய்வோர்க்குப் பஞ்சமும், செபஞ் செய்வோர்க்குப் பாவமும், மெளனிகளுக்குக் கலகமும், தேவர் களுக்குப் பயமும் இல்லை. எ - ம.

(45) இ - ள . ஆபத்த வந்தால் அரும்பொருள் வேண்டுமே - (ஒருவனுக்கு) ஆபத்த வந்தால் (அதனை நீக்கிக் கொள்வதற்குக் கருவியாகிய) அரிய திரவியம் வேண்டுமல்லவா, பூமாதி அருகு இருந்தால் ஆபத்து ஏன் - சிதேவி (அவனுக்குக்) கிட்ட இருந்தால் ஆபத்து ஏன் (வரும்), ஆபத்த வந்தால் அவனும் மருவாமல் - ஆபத்த வந்தால் அந்தச் சிதேவியும் (அவனிடத்து) இராமல் நீங்குதலால், எப்பொருளும் அந்தோ உடன் போம் - (அவனிடத்து முன் னுள்ளள்) எப்பொருள்களும் ஜேயோ (அவளோடு) கூடப் போய் விடும், அறி - நீ இதனை அறிவாயாக. எ - று: தான் - அசை.

தா - ம : ஒருவனுக்குக் கஷ்டகாலம் வரும்பொழுது செல்வம் அழியத் தரித்திரம் வரும். எ - ம.

(46) இ - ள : பொருளை ஸட்டுத்தலும் அன்பமே - பொருளைச் சம்பாதித்தலும் தன்பமே, பின் அதனைப்

பேணுதலும் தன்பமே - பின்பு அதனைப் பாகாத்தலும் தன்பமே, அன்னது அழித்தலும் தன்பமே - அதனைச் செலவழித்தலும் தன்பமே, பிறர்பால் இழுத்தலும் தன்பமே ஆம் - பிறரிடத்து (அதனைக் கொடுத்து) இழுத்தலும் தன்பமேயாம், அந்தோ இன்னல்தரும் - ஜயோ (பொருள் எப்பொழுதும்) தன்பத்தைத் தரும். எ - ற.

தா - ம : பொருளைச் சம்பாதித்தல் காப்பாற்றல் முதலியவற்றினுலே தன்பம் உண்டாகும். எ - ம.

(47) இ - ள : தோழதயே - பெண்ணே, தாங்புரி வினையாலே இரு பயனும் சாரும் - (இருங்குத்) தான் செய்த இரு வினையினால் இன்பத்துன்பங்களாகிய இரண்டும் வரும், தானே அனுபவித்தல் தப்பாது - (அவைகளைத்) தானே அனுபவித்தல் தவருது, செய்தவினை - (இருவன்) செய்த இரு வினைகளும், நூறு கோடி கற்பம் சென்றாலும் - நூறு கோடி கற்பகாலங் கழிந்தாலும், நயந்து நாடினிற்கும் என்றார் - (செய்த அவை) விரும்பித் தேடி நிற்கும் என்று (அநிஞர்) சொன்னார். எ - ற. தான் - அசை.

தா - ம : இருவினைப் பயன்களாகிய இன்பத் தன்பங்கள் செய்தவினைச் சென்றடைதல் தப்பாது. எ - ம.

(48) இ - ள : ஆயுங்கால் - ஆராயுமிடத்து, காயும் விடம் கருடற்கு இல்லை, கொல்லுகின்ற விஷம் கருடனுக்கு (ஒன்றஞ் செய்வது) இல்லை (அத்போல), தாய அறிவினர் முன் சூழ் தன்பம் இல்லை - சுத்தமாகிய மெய்ஞ்ஞானமுடைய வருக்கு வருந் தன்பம் (ஒன்றஞ் செய்வது) இல்லை, பல முகம் சேர் தீழுன் பயில் சீதம் இல்லை - ஏழு நாக்களையுடைய அக்கினிக்குப் பொருந்திய குளிர்ச்சி இல்லை (அத்போல), அன்முகனுக்குச் சுகம் உண்டோ - தட்டனுக்கு இன்பம் உண்டோ (இல்லை). எ - ற. ஆம் - அசை.

தா - ம : ஞானிகளுக்குத் தன்பமும், மூடருக்கு இன்பமும் இல்லை. எ - ம.

(49) இ - ள : தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் என்ற இவரோடு - பிதிரரும் தெய்வமும் விருந்தினரும் சுற்றாரும் என்று சொல்லப்பட்ட (இவர்களுக்குக்

கொடுத்த) இவர்களோடு, தான் இன்பு உற உண்டலே இனி து ஆம் - தானும் இன்பம் மிக உண்ணுவதலே நல்லதாம், அன்பு உறத் தக்கவரை இன்றித் தனித்து உண்டல் - அன்புண்டாகும்படி தகைகமையடிடைய இவர்களுக்குக் கொடா மல் தான்மாத்திரம் உண்ணுவதல், கொக்குதான் கவர் மீன் அருங்தல் என்றே குறி - கொக்கானது தான் கவர்ந்த மீனைத் (தனித்திருந்து) உண்ணுவதல் (போலும்) என்றே எண்ணுவாயாக. ஏ - ரு. ஏ - அசை.

தா - ம : தென்புலத்தார் முதலாயினேருக்குக் கொடா அண்ணும் உணவு இழிவள்ளது. ஏ - ம.

(50) **இ - ள :** இந்து இரவி நீண் கிரணம் எங்கும் நிறைந்தாலும் - சந்திர சூரியர்களுடைய நீண்ட கிரணங்கள் எவ்விடங்களிலும் நிறைந்திருந்தாலும், தந்து இரவி காந்தத்து இலகும் - சந்திரகாந்தம் சூரியகாந்தம் என்னும் கற்களில் (வெளிப்பட) விளங்கும் (அதுபோல), இந்து இரவி நேத்திரத் தோன் எங்கும் நிறைந்தாலும் - சந்திர சூரியர்களைக் கண்களாக வுடைய சிவபெருமான் எங்கும் வியாபித்திருந்தாலும், நிததன் நிறைவு - நித்தியாகிய அக்கடவுள் வெளிப்பட வியாபித்திருத் தல், அருள் நேத்திரத்தோர் பாலே - அருட்கண்ணையுடையர் களாகிய ஞானிகளிடத்தேயாம். ஏ - ரு. ஏ - அசை.

தா - ம : சிவபெருமான் எங்கும் வியாபித்திருப்பினும், ஞானிகளிடத்தில் வெளிப்பட்டு விளங்குவர். ஏ - ம.

(51) **இ - ள :** தாமோதரன் முதலோர் சாதல் நூல் சாம்ரவதும் - விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்கள் இறத்தலை நூல் கள் சொல்லுதலையும், பூமேலோர் பொன்றுவதங்கள்டோமே - பூமியிலுள்ள மனிதர்கள் இறப்பதையும் (முறையே சாதாலும் கண்ணலும்) அறிக்தோமே, நாம் உடலை நேசிப்பது என் - நாம் (விலையில்லா இந்த) உடம்பை விரும்பிப் பாதுகாப்பது என்ன அறியாமை!, சங்கரனை பூசிப்பதே நிலை ஆகும் என்ற புகல் - சிவபெருமானை அருச்சனை செய்வதே (செய்யத்தக்க) நிலையான் சிவபுண்ணியம் என்ற சொல்வாயாக. ஏ - ரு. ஒ - அசை.

தா - ம : விலையில்லாத உடம்பைப் பாதுகாப்பதை விட்டு விலையுள்ள சிவபூசையைச் செய்க. ஏ - ம:

(52) இ - ள் : அரசின் இலையதனின் அக்கிரத்தின் சின்று - அரசிலையினுள்ளியிலிருக்கு, விரைய விழு அளியே போலும் - (தங்காது) விரைங்கு விழுகின்ற திவலையையே யொக்கும், புரை உடைய ஆக்கை விடா முன்னம் - (தங்காது விரைங்கதழியும்) குற்றத்தையுடைய உடம்பு நீங்குத்தற்கு முன்னே, அரன் பாதம் பூசிக்கல் - சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைப் பூசினே செய்தலும், நோக்கல் - தரிசித்தலும், நன்ற என்றே நுவல் - நலல தென்றே சொல்வாயாக. எ - று.

தா - ம் : சிலையாத உடம்பு அறியுமுன்னே சிவார்ச்சனை செய்யவேண்டும். எ - ம்.

(53) இ - ள் : போர் அரக்கர் கண்ணை வெல்லுவரோ - போரைச் செய்கின்ற இராகுநார்கள் வீஷ்ணுவை வெல்வர்க்கோ (வெல்லமாட்டார்) அத்தோல, அசத்தியம் சத்தியத்தை வெல்லாது - பொய் மெய்யை வெல்லாது, மெத்திய கோபமது நீங் பொறையை வெல்லாது - மிகுங்கு கோபம் மேலான பொறுமையை வெல்லமாட்டாது, பாவமது பத்தி மிகுபுண்ணியத்தை வெல்லாது - பாவமானது அன்பு மிகுங்கு புண்ணியத்தை வெல்லமாட்டாது, காண் - (இதனை நீ) அறிவாயாக. எ - று. தான் - அஷா.

தா - ம் : பொய் மெய்யையும், கோபம் பொறுமையையும், பாவம் புண்ணியத்தையும் வெல்லமாட்டா. எ - ம்.

(54) இ - ள் : பொன்கொடியே - பொன்மயமாகிய கொடிபோல்வானே, பொற்பு அறிவு இல்லாத பல புத்திரரைப் பேறவின் - அழகைச் செய்யும் அறிவில்லாத பல புத்திரரைப் பெறுவதிலும், ஒர் நல் புதல்வளைப் பெறுதல் நன்று ஆம் - ஒரு நல்ல புத்திரைன் பெறுதல் நல்லதாம், பன்றி பல குட்டி பயந்த தினால் பயன் ஏது - பன்றி பல குட்டிகளைப் பெற்றதனும் பிரயோசனம் யாது, கரிக்கன்று ஒன்று அமையாதோ - யானைக் கன்று ஒன்று போதாதோ, ஒது - நீ சொல்வாயாக. எ - று. எ - அஷா.

தா - ம் : அறிவில்லாத பல புதல்வரைப் பெறுதலிலும் அறிவுள்ள ஒரு புதல்வளைப் பெறுதல் நல்லது. எ - ம்.

(55) இ - ள் : பித்தரோ - (பெண்களுடைய மனத்தை அறியலாம் என்கின்ற) அறிவிலிகளே, அத்தி மலரும் - அத்திப்

ழுகவடியும், காக்கக் அரும் வெண்ணிறமும் - காக்கவினிடத்து அருமையாகிய வெள்ளை நிறத்தையும், கத்து புனல் மீண் பதமும் - ஒவிக்கின்ற கடவிலே மீனின் அடிச்சுவட்டையும், கண்டாலும் - பார்த்தாலும், மான் ஆர் விழியார் மனம் - மான் போலும் (மருண்ட) பார்வையையுடைய பெண்களின் மனத்தை, கான் ஆர் தெரியல் கடவளரும் காண்பரோ - வாசனை பொருங் திய மாலையையுடைய தேவர்களும் அறிவார்களோ! எ - று.

தா - ம : பெண்களுடைய மனத்தை அறிதல் எழுர்க்கும் அளிது. எ - ம.

(56) **இ - ள :** காள விடம் பாந்தள் கருடனையும் கட்டுமோ - கருமையாகிய நஞ்சையுடைய பாம்பு கருடனையும் கட்டுமோ (கட்டாது), வன் கயிறு வான் ஏரியைக் கட்டுமோ - விய கயிறு ஒளியையுடைய நெருப்பைக் கட்டுமோ (கட்டாது இவைபோல), நீரும் பலம் அருஞும் பாசம் வெம் பஞ்சேந் திரியம் - மகுகின்ற பாவத்தைக் கொடுக்கும் பாசங்களும் கொடிய ஜம்பொறிகளும், சிவபோகியைப் பிணியா - சிவபோகியைத் துண்பஞ் செய்யமாட்டா. எ - று. எ - அசை.

தா - ம : சிவபோகிகள் பாசங்களினாலும் ஜம்பொறிகளி னாலும் துண்பப்படார். எ - ம.

(57) **இ - ள :** வாழ்வு - கல்வாழ்வானது, புத்தியொடு முத்திதரும் புண்ணியத்தால் அன்றி - போக மோகங்களைக் கொடுக்கின்ற புண்ணியத்தினால் (உண்டாகும்) அல்லாமல், மத்தம் மிகு பாவத்தால் ஆமோ - அறியாமையால் வளர்கின்ற பாவத்தினால் உண்டாகுமோ, வித்து பயிர் - விதைத்தத்தண்டாக்கும் பயிர், தாய் ஆகி வளர்க்கும் தண் புனலால் அல்லாது - தாயைப்போலத் (தன்னை) வளர்க்கின்ற குளிர்ச்சியாகிய நீரினால் (வளர்வது) அல்லாமல், தீயால் வளருமோ செப்பு - நெருப்பினால் வளருமோ சொல்வாயாக. எ - று. எ - அசை.

தா - ம : இன்பம் புண்ணியத்தினாலன்றிப் பாவத்தினு லுண்டாகாது. எ - ம.

(58) **இ - ள :** சிவன் - சிவபெருமானங்கள், சிவன் அருளால் - தம்முடைய அருளினால், சிவனே சிவனே சிவனே

என்பார் பின் - 'சிவனே' சிவனே சிவனே என்று மூன்றுதான் சொல்லுபவர்களுக்குப் பின்னே, பெற்ற இளம் கண்ணை - (தான்) பெற்ற இளமையாகிய கண்ணை, பிரியாமல் பின் ஒடிச் சுற்று பசுப்போல் - விட்டு நீங்காமல் பின்னே ஒடிச் சுற்றித் திரிகின்ற (தாய்ப்) பசுவைப்போல, உமையாளோடும் தொடர்ந்து திரிவன் - உமாதேவியாரோடும் இடைவிடாத கூடத்திரிவர். எ - று.

தா - ம் : சிவபெருமான் தம்முடைய திருவருளினால் தமது திருநாமத்தை மூன்றுதாம் உச்சஸிப்பவரைப் பிரியாமல் இரக்கிப்பர். எ - ம்.

(59) இ - ள் : எமம் நிழல் இட்டி - இன்பத்தைத் தரும் நிழலைச் செய்து, மலர் காம் கனிகள் ஈந்து உதவும் நல் மரத்தை - புத்தங்களையும் காய்களையும் பழ்க்களையும் கொடுத் துதவிசெய்கின்ற நல்ல விருஷ்டத்தை, கட்டும் உடை மூன் என - சூழ்ந்த உடைவேல் மூன்னொப்போல, தாழும் கொடார் - தாழும் (ஒன்றுங்) கொடாராய், கொடுப்போர் தம்மையும் ஈயாதவகை சேமம் செய்வாரும் சிலர் உண்டு - கொடுப்போ ரையும் கொடாதவண்ணக் தடுப்பவருஞ் சிலர் உளர், காண் - அறிவாயாத. எ - று. எ - அசை.

தா - ம் : தாழுங் கொடாது கொடுக்கின்ற பிறரையுங் தடுக்கும் பாதகர் பயன்படும் விருஷ்டத்தைச் சூழ்ந்த உடை வேல் மூன்னொப்போல்வர். எ - ம்.

(60) இ - ள் : வண்டு ஆயும் மலர்த்தேன் அருந்து வதுபோல் - வண்டானது ஆராயப்படுகின்ற (அவரும் பக்கு வத்தையுடைய) பூவில் (அதனை வருத்தாது) தேனை உண் ணுவத்தோல், இருப்போர் - மாசகர்கள், ஈயுமவர் வருந்தாது ஏற்றல் அறம் - கொடுப்போர் வருந்தாவண்ணம் (அவர் குறிப் பறிந்து) மாசித்தல் தருமமாம், கீடம் - புழுவானது, தூய இளம் பச்சிலையை பற்றி அற அரிப்பதுபோல் - சுத்தமாகிய இளைய பச்சிலையை விடாத முழுதும் அரிப்பதுபோல, அச்சும் உற வாங்கல் அகம் - (கொடுப்போர்) அச்சுப்படும்படி (அவரத் தன்பஞ் செய்து) வாங்குதல் பாவமாம். எ - று.

தா - ம் : தாதாவை வருத்தாது வாங்குவது புண்ணிய மூம் அவனை வருத்தி வாங்குவது பாவமுமாம். எ - ம்.

(61) இ - ள் : ஒதின் - சொல்லில், மாதா மரிக்கிண் மகன்நாவின் நல்சுவைபோம் - தாயிறந்தாற் புத்திரனுக்கு நாவினாது நல்ல சுகை கெடும், தாதா எனில் கல்வி அகலும் - பிதா இறந்தாற் கல்வி கெடும், உடன் வந்தோன் மரித்த விடில் வாகு வலிபோம் - சகோதரன் இறந்தாற் புயவலி கெடும், மனையேல் அந்தோ இவை யாவும் போம் - மனைவி இறந்தால் ஜோ ! (மேற்சொல்லிய) இவைகள் எல்லாம் கெடும். எ - று. தான் - அசை.

தா - ம் : தாயில்லாத சிறுவனுக்குப் போசன சுகமும், பிதா இல்லாத சிறுவனுக்குத் தல்லியும், சகோதரன் இல்லாத வனுக்குத் தைரியமும், மனைவியில்லாதவனுக்கு எல்லாச் சுகமும் கெடும். எ - ம்.

(62) இ - ள் : ஒது பெருள் கண்டோர்க்கு ஆசை உறும் - சொல்லப்படும் திரவியத்தைப் பார்த்தோர்க்கு (அதில்) ஆசை மிகும், நீதி ஒலாப் பாதகரைக் கண்டோர்க்கு பாவம் ஆம் - ஒழுக்கமில்லாத பாதகர்களைப் பார்த்தவர்களுக்குப் பாவம் உண்டாம், சீதம் மலர் கண்டோர்க்கு வாசம் உறும் - குளிர்ச்சி யாசிய பூக்களைப் பார்த்தவர்களுக்கு (அவற்றின்) வாசனை உண்டாகும், கற்று அமைந்த நல் தவரைக் கண்டோர்க்குக் கூடி உடன் ஆம் - படித்து அடங்கிய நல்ல தவமுடையோ ரைத் தரிசித்தவர்க்கு மோகாம் உடனே கிடைக்கும். எ - று.

தா - ம் : பாதகரைப் பார்த்தலாற் பாவமும், தவத்த ரைத் தரிசித்தலாற் புண்ணியமும் உண்டாகும். எ - ம்.

(63) இ - ள் : ஒவியமே - சித்திரிப்பாவைபோல்வானே, பாவிதனம் - பாவியினுடைய திரவியம், தண்டிப்போர் பால் ஆகும் அல்லது - தண்டனை செய்து வாங்குங் துட்டரிடத்துச் சேருமல்லாமல், அருள் மேவு சிவன் அன்பர்பால் மேஹாது - அருளைப்பொருங்கிய சிவன்டியாரிடத்துச் சேராது, நாயின் பால் அத்தனையும் நாய் தனக்கு ஆம் அன்றி - நாயின் பால் முழுதும் நாய்க்கு. உதவுமேயன்றி, தாயவருக்கு ஆகுமோ சொல் - சுசிமையுடைய மனிதருக்கு உதவுமோ சொல்வா யாத. எ - று. ஏ - அசை.

தா - ம் : பாவியுடைய திரவியம் அட்டருக்கு மாத்திரம் உபயோகப்படும், எ - ம்.

(64) இ - ள் : பொன்னும் கரும்பும் புகழ் பாலும் சந்தனமும் - பொன்னையும் கரும்பையும் புகழப்படுகின்ற பாலையும் சந்தனத்தையும், சின்னம்பட வருத்தம் செய்தாலும் - துணப்பபடும்படி வருத்தினாலும், முன் இருந்த நற்குணமே தோன்றும் - (பின்னும் அவைகளிடத்த) முன்னிருந்த (ஒளியும் தித்திப்பும் வாசனையும் ஆகிய) நற்குணங்களே (மிகுந்த) வெளிப்படும். (அவைபோல) உத்தமர்பால் - கல்லோரிடத்து, நவிந்தாலும் - (அவரை) வருத்தப்படுத்தினாலும், நற்குணமே நயங்கு தோன்றும் - (முன்னுள்ள) நல்ல குணமே மிகுந்த காணப்படும். எ - று.

தா - ம் : நல்லோரை ஏப்படி வருத்தப்படுத்தினும், அவர்தம்முடைய நற்குணம் வேறுபடார். எ - ம்.

(65) இ - ள் : பொன் அனையாய் - சிதேவியை ஒப்பானவளே, பேசில் - சொன்னால், வேசியரும் - பொதுப் பெண்களும், நாயும் - நாய்களும், விதி நூல் வயித்தியரும் - ஆயுன்வேதத்தை அறிக்க வைத்தியர்களும், பூசரரும் - பிராமணர்களும், கோழிகளும் - கோழிகளும், ஒரு காரணம் இன்றி கண்ட உடனே பகை ஆம் காரணம் - ஒரேதவமின்றித் (தம்முள் ஒருவரையொருவர்) கண்டவுடனே விரோதமாவதற்குக் காரணம், அப்பிறப்பே - அந்தப் பிறப்பின் குணமே, காண் - (இதனை நீ) அறிவாயாக. எ - று. தான் - அசை. விதிநூல் - ஆயுன்வேதம்.

தா - ம் : ஆண்மாக்களுக்குப் பிறவிக்குணம் இயற்கையாயுள்ளது. எ - ம்.

(66) இ - ள் : அன்னம் அனையாய் - அன்னப்பகுதி போல்வாளே, குயிலுக்கு ஆன அழுகு இன் இசையே - குயிலுக்குப் பொருங்கிய அழுகு இனிய இசையேயாம், கண்ணல் மொழியார்க்கு அழுகு நெபே ஆம் - கரும்புபோலும் (இனிமையாகிய) சொற்களையுடைய பெண்களுக்கு அழுகு நெபேயாம், மன்னு கலை கற்றோர்க்கு அழுகு கருணையே - நிலைபெற்ற நூல்களைப் படித்தவர்களுக்கு அழுகு அருளோயாம், ஆசை மயக்கு தந்றேர்க்கு அழுகு பொறை ஆம் - அவாவையும் மயக்கத்தையும் நீங்கிய ஞானிகளுக்கு மழுகு பொறுமையாம். எ - று.

தா - ம் : பெண்களுக்குச் கற்பும், படித்தோர்க்கு இரக்கமும், ஞானிகளுக்குப் பொறுமையும், அழகைச் செய்யும். எ - ம்.

(67) இ - ள் : எவர்க்கேனும் - (நல்லவர் தீயவர் ஆகிய) யாவர்க்காயினும், மேல் ஆம் இதம் என - மேலாகிய நன்மை என்று, இதம் அசித வார்த்தைக் கூறல் இதம் அன்று-(முறையே) இன்பத் அன்பங்களைப் பயக்கின்ற சொந்களைச் சொல்லுதல் நன்மையன்று (என்னில்), ஏரண்ட மாழுனியும் - ஏரண்ட மகாழுனிவரும், இதம் உரைத்த வாக்கினால் - (தாம்) இதமாகச் சொல்லிய சொல்லால், சோழனேடு சேர்ந்து தேக்கு நீர் வீழ்ந்து ஒழிந்தான் - சோழராசனேடு கூட மிகுந்த ஜலத்தில் வீழ்ந்து இறந்தார் (ஆதலால்.) எ - று.

தா - ம் : நல்லவர்க்கு இதவசனமும் தீயவர்க்கு அசித வசனமும் உறுதியைச் செய்வனவாயினும், அவை எல்லா ஸிடத்தாங் சொல்லத்தக்கனவால்ல. எ - ம்.

முன்னெரு காலத்தில், காவேரியாறு திருவலஞ்சூழி என்னுங் தலத்தங்குச் சமீபத்திலே பூமிக்குட் சுழித்துக்கொண்டு போயிற்று. சோழராசன் அதைகண்டு அன்பமடைந்து அதனை ஏரண்ட மாழுனிவருக்குச் சொல்ல, அவர் அந்தச் சுழியில் ஒரு முடித்தலையை அல்லது ஒரு சுடைத் தலையைக் கொடுத்தால் ஆறு உள்ளே சுழித்திறங்காமல் மேலே பிராவாகிக்கும் என்றார். அரசன் ஆறு பெருகி உலகம் செழித்தல் வேண்டும் என்னுங் கருணையினால் அந்தச் சுழியில் விழுந்தான். அதைக் கண்ட அம் முனிவர் நம்முடைய சொல்லினால்லவா, அரசன் கூறந்தான் என்று நக்கித்தத், தாமும் அச்சுழியில் விழுந்து இறந்தார்.

(68) இ - ள் : முத்து அனையாய்-முத்துப்போல்வாரே, இத்தரையோர் தமில் இருவரே மேல் ஆனோர் - இந்தப் பூமியிலுள்ள மனுடரில் இருவரே மேலானவர்கள் (அவர்யார் யார் எனில்), சித்திரசவாதி சிவயோகி - சித்தியையுடைய ரசவாதியும் சிவயோகியுமாம் (என்ன காரணத்தினால் மேலானவர் எனின்), நல்குரவும் உற்பவமும் நாசம் புரிவார் - (இந்த இருவரும் முறையே) தரித்திரத்தையும் பிறவியையும் கெடுப்பவராவர் (அதனால்), அல்லவரே வீஸியக் கீடம் - இவர்க்லாத வர்களே இந்தியத்தாலான புழுக்கள். எ - று. எ - அனை.

தா - ம : இரசவாகி செல்வத்தை அடைதலாலும், சிவ யோகி மோக்ஷத்தை அடைதலாலும், இவர் இருவரும் மேலானவராக மதிக்கப்படுவார். எ - ம.

(69) இ - ள் : அற்ற சிவயோகிக்கு-(எல்லாப் பற்றக்களையும்) விட்ட சிவயோகிக்கு, பற்ற அலகை உண்மத்தர் பாலர் இயல் (என்ற) - பிசாசரும் உண்மத்தரும் பாலரும் ஆகிய இவர்களுடைய குணங்களென்று, அரும் சின்னம் மூன்று உண்டு - அருமையாகிய அடையாளங்கள் மூன்று உண்ணன, முந்து ரசவாதிக்கு - மேலான ரசவாதிக்கு, மகிழ் பேரகம் ஈதல் இரவாணம் என்று - மகிழ்ச்சியையுடைய அநுபவங்களும் கொடையும் யாசகஞ் செய்யாமையும் என்று, சின்னம் மூன்று உண்டு - அடையாளங்கள் மூன்றுண்ணன. எ - று : ஏ - அங்க.

தா - ம : இங்கே சொல்லப்பட்ட மும்மூன்று குணங்களினாற் சிவயோகியையும் ரசவாதியையும் அறிந்துகொள்ளலாம். எ - ம.

(70) இ - ள் : வல்லவர்பால் கல்வி மதம் ஆணவும் போக்கும் - மேலோரிடத்துள்ள கல்வி அறிவின்மையையும் அகங்காரத்தையும் கெடுக்கும், அங்லவர்பால் கல்வி அவை ஆக்கும் - கீழோரிடத்துள்ள கல்வி அவைகளை உண்டாக்கும், உயர்ந்தோர் நல் இடத்தில் யோகம் பயில்வார் - மேலோர் நல்ல தானத்திலிருந்து யோகப் பயிற்சி செய்வார், இழிந்தோர்கள் புரிந்து போகம் பயில்வார் - கீழோர்கள் விரும்பிப் போகக் களை அநுபவிப்பார். எ - று.

தா - ம : மேலோர் கல்வி நற்குணங்களை யுண்டாக்குதலால் அவர் யோகத்தை விரும்புவார்; கீழோர் கல்வி தீக்குணங்களை உண்டாக்குதலால் அவர் போகத்தை விரும்புவார். எ - று.

(71) இ - ள் : சேயிமூடியே - செப்பமாகிய ஆபரணத்தை புடைய பெண்ணே, தீயவர்பால் கல்வி சிறந்தாலும் - பொல்லாதாரிடத்திற் கல்வி மிக விருந்தாலும், அவரைத் துயவர் என்று எண்ணித் துண்ணற்க - அவரை நல்லவர் என்று நினைத்துச் சேராதொழிக, சம்ப்பம் தண் ஒனிய மாணிக்கம் தரித்தாலும் - (தட்ட குணமுள்ள) பாம்பு குளிர்ச்சியாகிய

ஒனியையுடைய (கல்ல) மாணிக்க ரத்தினாத்தை வைத்திருங் தாலும், அதனை நண்ணுவரோ - (மாணிக்கத்தை விரும்பி) அப் பாம்பை அடைவாரோ, நாடு - (நீதிதனை) யோசிப்பாயாக. எ - ற. ஏ, மற்று - அசை.

தா - ம : தீயவர் மிகுந்த கல்வியுடையராயிருந்தாலும், அவரோடு பழகுதல் ஆகாது. எ - ம.

(72) **இ - ள :** ஊர் ஊர் எனும்வனத்தே - (நாம்) சஞ்சரிக் கின்ற தேசம் என்னுங் காட்டில், ஒள் வான் கண் மாதர் எனும் - ஒன்றிய வாட்படைபோலும் கண்களை யுடைய பெண்கள் என்று சொல்லப்படும், கூர் ஊர்விடம் முள்குழாம் உண்டு - கூர்மை மிகுந்த சீச்சமுள்ளின் கூட்டங்கள் உள்ளன, சீர் ஊர் விரததி-சிறப்பு மிகுந்த ஞானியங்கள், விவேக வைராக்ய தொடு தோல் - விவேகத்தோடு கூடிய நிராசையாகிய செருப்பை, உரத்து அணிய - மனமாகிய காலில் இட்டிக்கொள்ளுதலால், கையா என்ற ஒது - (அம்முட்கள் அவனுக்குத்) கைக்க மாட்டா என்ற சொல்வாயாக. எ - ற. ஏ - அசை.

தா - ம : ஞானிகள் நிராசையுடையவர்களாதலால், அவர் கருக்குப் பெண்ணுடையசமில்லை. எ - ம.

(73) **இ - ள :** பொன் ஆசையோர்க்கு - பொருளாசை யுடையோர்க்கு, போற்று குரு கிளைஞர் இல்லை - அதிக்கப்படுகின்ற ஆசாரியரும் சுற்றாரும் இல்லை, தோற்று பசிக்கு சுவை பாகம் / இல்லை - உண்டாகின்ற பசிக்கு ருசியும் சுமையற் பக்குவமுயில்லை, தேற்று கல்வி நேசர்க்கு சுகமும் நித்திரை யும் இல்லை. (மனத்) தெளிவாக கொடுக்கின்ற கல்வியில் விகுப்பமுடையவர்களுக்குச் சுகமும் நித்திரையுமில்லை, காழு கார்தம் ஆசைக்கு பயம் மானம் இல்லை - நூர்த்தர்களுடைய பெண்ணுடையசக்கு அச்சமும் அவமானமும் இல்லை. எ - ற.

தா - ம : உலோபிகளுக்குக் குருவும் சுற்றமும், பசியுடையோர்க்குச் சுவையும் பாகமும், கல்வியில் விகுப்பமுடையோர்க்குச் சுகமும் நித்திரையும், காழுகார்களுக்குப் பயமும், அவமானமும் இல்லை. எ - ற.

(74) **இ - ள :** நன்று அறியாத தீயோர்க்கு இடம் கொடுத்த நல்லோர்க்கும் - உபசாரத்தை நினையாத அட்ட

குக்கு இடங்கொடுத்த நல்லவர்களுக்கும் அன்று கிளைக்கும் தயர் சேரும் - நெருங்கிய (அவருடைய) சுற்றத்தார்க்கும் அன்பம் உண்டாம் (அதைபோலும் எனில்), முதல் - முன் அளில், குன்றிடத்தில் இராவில் வந்த கரும்பின்ஜோக்கு இடங்கொடுத்த அன்னம் - மலையிலே இராத்திரியில் வந்த காத்தக்கு (இருக்க) இடங் கொடுத்த அன்னப்பகுவியானது, பின் பட்டத்போல் ஆம் - பின் (அதனால்) அடைந்த அன்பத்தைப் போலாம். எ - று.

தா - ம் : உபகாரத்தை கிளையாத துட்டருக்கு இடங்கொடுத்த நல்லோர் அவராலே தங்களையோடு அன்பத்தை அடைவார். எ - ம்.

எவராலும் ஏற்றுமுடியாத ஒரு பெரிய மலைக்குக்கையில் ஓர் அரச அன்னம் அன்னப்பட்சிக்ளோடு வாசஞ் செய்து கொண்டிருக்கும்போது, ஒருநாளிரவு பெருமழுவினால் வருந்திய ஒரு காக்கை தான் இருக்க இடங் கேட்டது. மந்திரியாகிய அன்னம் காக்கைக்கு இடங் கொடுக்கலாகாதென்று சொல்லவும், அரசவன்னம் அதன் சொல்லைக் கேளாமற் காக்கைக்கு இடங் கொடுத்தது. காக்கை அன்றிராவில் அங்கே தங்கி எச்சமிட, அவ் வெச்சத்திலிருந்து ஆலம்வித்து முனைத் தெழுந்து பெரிய விருக்கமாகி விழுதுகளை விட்டது. ஒரு வேடன் விழுதுகளைப் பற்றிக்கொண்டு அம் மலையிலேறிக் கண்ணி வைத்து அன்னங்களைப் பிடித்தான்.

(75) இ - ள் : அனமே - அன்னம்போல்வாளே, வினை வேறுபட்டவர்பால் - அந்தியாகிய செயல்களையுடைய கீழோரிடத்து, மனம் வேறு சொல் வேறு மன்னுதொழில் வேறு மேவும் - மனம் வேறும் வாக்கு வேறும் பொருந்திய செய்கை வேறுமாயிருக்கும், கனம் ஒன்று மேலவர்தம் கண் - கனம் பொருந்திய மேலோரிடத்தில், மனம் ஒன்று சொல் ஒன்று வான்பொருளும் ஒன்றே - மனமும் ஒன்று வாக்கும் ஒன்று பெருமையாகிய செயலும் ஒன்றேயாம். எ - று.

தா - ம் : கீழோருக்கு மனஞ் சொற் செயல்கள் வேறு பட்டும், நல்லோருக்கு அவை ஒற்றுமைப்பட்டுமிருக்கும். எ - று.

(76) இ - ள் : சபைக்கு கண்ணுக்கு இனியமணி கற்றேனே - சபைக்குக் கண்ணுக்கிணியதாகிய இரத்தினம் வித்து

வானே, விண்ணுக்கு இனியமணி வெய்யோனே - ஆகாயத் தக்கு இனிதாசிய இரத்தினம் சூரியனே, சயனத்து இனிய மணி வண்ணநறும் சந்த மூலையாள் - சயனத்தக்கு இனிய இரத்தினம் அழகிய நறுமணம் பொருந்திய சந்தனத்தை அணிகின்ற தனங்களையுடைய மனைவியாம், மனைக்கு மணி-மைந்தன் - வீட்டுக்கு இரத்தினம் சிறுவனும். எ - று.

தா - ம : சபைக்கு வித்திவான்களும், ஆகாசத்துக்குச் சூரியனும், சயனத்துக்கு மனைவியும், வீட்டுக்குப் புதல்வனும் அழகைச் செய்வர். எ - ம.

(77) இ - ள் : பாலின் சீர் தீ அணுக - பாலோடூக்குடிய நீரை நெருப்பு அணுகிச் சுட, பால் வெகுண்டு தீப்புகுந்து - பாலானது (பொருது) பொங்கி நெருப்பினுட் புகுந்து (அதனை அவித்து), மேலும் நீர்க் கண்டு அமையும் மேன்மைபோல் - பின்னும் நீரைக் கண்டு (தான்) அடங்கும் மேன்மையைப் போல, நூலின் நெறி உற்றோர் - நூல் விதிப்படி நடக்கின்ற பெரியோர்கள், இடுக்கண் - (தமிழை அடுத்த பிறருக்கு வந்த) ஆபத்தை, மற்றோர் புகல் - பிற நல்லோர் (தமிழைப்) புகழ், மதித்து உயிர் கொடுத்தும் மாற்றவர் - (நமக்குறுதி இது வென்று) வினைத்து (த் தம்முடைய) உயிரைக் கொடுத்தும் நீக்குவர். எ - று. எ - அசை.

தா - ம : மேலோர்கள் தம்முயிரைக் கொடுத்துப் பும்மை அடுத்த நல்லோர்க்கு வந்த ஆபத்தை நீக்குவர். எ - ம.

(78) இ - ள் : பும் எரித்த அண்ணல் அடியார் பொருள்கள் - முப்புரங்களை எரித்த சிவபெருமானுடைய அடியார்களுடைய திரவியங்கள், செம் தீயினும் கொடிய தீகண்டாய் - சிவப்பாசிய அக்கினியிலும் பார்க்கக் கொடிய அக்கினி என்று அறிவாயாக, செம்தீயை நீங்கில் சுடாது - செம்மையாசிய நெருப்பை நீங்கினால் (அது) சுடாது, அந்தோ - ஜயோ, இது - (சிவனாடியார் திரவியமாசிய) இந்தெநருப்பு, நெடும் தூரம் போன்றும் ஏங்கச் சுடுமே - அதிக தூரம் போன்றும் ஏங்கும்படி சுடுமே. எ - று. எ - அசை.

தா - ம : நீங்கினாற் சுடாது நெருப்பைப் பார்க்கிலும், நீங்கினாலுஞ் சுடுஞ் சிவனாடியார் திரவியாபகாரம் கொடியது. எ - ம.

(79) இ - ள் : நின்றை இலாத் தாயவரும் நின்றையரைச் சேரில் - இகழப்படாத மேலோரும் இகழப்படுங் கீழோரைச் சேர்ந்தால், அவர் நின்றையது தம்மிடத்தே விற்கும் - ஆவருக்குரிய இகழ்ச்சி தம்மிடத்தும் விலைபெறும், நின்றை மிகு நால் நிழல்கீழ் இருந்து ஆண்பால் அருந்திடலும் - இயிலு மிகுந்த பளையி னிழவிலிருந்து பசுவின் பாலைக் குடித்தாலும், அது பால் எனச் சொல்லுவரோ - அதனைப் பாலென்று சொல்லுவார்களோ ! பார் - (இதனை) ஆலோசிப்பாயாக, எ - று. ஏ - அசை ; தன் - சாரியை.

தா - ம் : கீழோருஞ்சை சகவாசத்தால் மேலோர் இகழப் படுவர். எ - ம்.

(80) இ - ள் : கண்மமே பூரித்த காயத்தோர் செவியில் - பாவமே நிறையப்பெற்ற சரீரத்தையுடைய பொல்லாதோருஞ்சை காதில், தன்ம நால் புக்காலும் தங்காது - தரும சாஸ்திரம் உபதேசிக்கப்பட்டாலும் (மனத்தில்) தங்காது, சன்மம் எலும்பு உண்டு சமிக்கும் நாய் - தோலையும் எலும் ஸபயும் உண்டு திருப்தியடையும் நாயானது, ஆவின் நெய் உண்ண அதனை உண்டு சமிக்குமோ - பசுநெய் கலந்த உணவை உண்டு திருப்தியடையுமோ !, ஒது - சொல்வாயாக, எ - று. தம் - சாரியை ; எ - அசை. சர்மம் சன்மம் என்றும், கூமித்தல் சமித்தல் என்றும் ஆயின. சர்மம் - தோல்; கூமித்தல் - பொறுத்தல் ; அஃநாவது இங்கே திருப்தியடைதல்.

தா - ம் : பாவிகளுக்குத் தர்ம சாஸ்திரத்தை உபதேசித்தாலும், அது அவர் மனத்திலே தங்காது. எ - ம்.

(81) இ - ள் : பெண் உதவுங் காலை - பெண் இனைவிலாக்கு செய்து கொடுக்கும்பொழுது, பிரதாவித்தை விரும்பும் - (அவளுஞ்சை) தகப்பன் (கணவனுஞ்சை) கல்வியை விரும்புவான், ஈன்றதாய் எண் இல் தனம் விரும்பும் - பெற்றதாய் அளவிற்குத் திரவியத்தை விரும்புவான், இஞ்சையில் நன்கூரிய நல் சுற்றம் குலம் விரும்பும் - (ஆவர்களுக்கு) இடையிற் பொருங்திய மிகுந்த நல்ல சுற்றத்தார் குலத்தை விரும்புவர், பெண் - (அப்) பெண்ணுணவள், காக்தனது பேரழகு விரும்பும் - காயகளுஞ்சை பேரழகை விரும்புவான். எ - று. ஏ, தான் - அசை.

தா - ம் : ஒரு பெண்ணை விவாகஞ் செய்து கொடுக்கும் போது, பிதா நாயகனுடைய கல்வியையும், தாய் செல்வத் தையும், சுற்றுத்தார் குலத்தையும், பெண் அழகையும் விரும்புவது இயற்கை. எ - ம்.

(82) இ - ள் : ஈ காங்கும் நறும் புண்ணை கலந்து விரும்பும் - ஈயான ஆ காங்குனிற் மணத்தையுடைய புண்ணைச் சேர்ந்து (ஆதனை) விரும்பும், வேந்தர் தனமே விரும்புவார் - அரசர் செல்வத்தையே விரும்புவார், சாங்க நூல் கல்லார் பகைசேர் கலகம் விரும்புவார் - அடக்கத்தைக் கொடுக்கும் நாள்களைப் படியாத மூடர் பகையை உண்டாக்குகின்ற கலகத்தை விரும்புவார், கல்லார் நட்பு விரும்புவார் - நல்லவர் சிநேகத்தை விரும்புவார். எ - ற. எ - அசை.

தா - ம் : அரசர் செல்வத்தையும், மூடர் கலகத்தையும், நல்லோர் சிநேகத்தையும் விரும்புவார். எ - ம்.

(83) இ - ள் : கற்றைக் குழலார் கவின் எல்லாம் - கூட்டமாகிய காந்தலையுடைய பெண்களுடைய அழுகு முழுதும், ஓர் மகவைப் பெற்ற அக்கணமே பிரியும் - ஒரு குழுத்தையைப் பெற்ற அப்பொழுதே நீங்கும், (அதுபோல) கற்று அருளை வேட்ட பெரியோர் பெருமை எலாம் - (நூன்நூல் களைப்) படித்து (கடவுளுடைய) திருவருளை விரும்பிய ஞானிகளுடைய பெருமை முழுதும், வேறு ஒன்றைக் கேட்ட பொழுதே கெடும் - (ஆவ்வருள்ளாத) வேலென்றைக் கேட்ட வுடனே அழியும். எ - று. எ - அசை.

தா - ம் : வீதியப்பற்றுடைய ஞானி கள் இழிவை அடைவார். எ - ம்.

(84) இ - ள் : அடியாள் தீண்டில் சீலம் குலம் கெடும் - தாசியைச் சேர்ந்தால் ஒழுக்கமும் சாதியும் கெடும்; கணிதத் தூலிக்கணம் தனநாசம் ஆகும் - பொதுப் பெண்ணைச் சேர்ந்தாற் பொருள் அழியும், நூல் இழந்த வல்லி தழுவ வாழ்நாள் குறையும் - திருமக்கலியம் நீங்கிய விதவையைச் சேர்ந்தால் ஆயுச குறையும், பிறர்தாரம் புல்லினர்க்கு எல்லா நலமும் போம் - பிறர் மனைவியரைச் சேர்ந்தவர்க்கு எல்லா நன்மையும் கெடும். எ - று.

தா - ம் : தாசியை விரும்புவோருக்கு ஒழுக்கமும் குலமும், வேசியை விரும்புவோருக்குத் திரவியமும், வீதவையை விரும்புவோருக்கு ஆயுசம், பிறன் மனையாளை விரும்புவோருக்கு எல்லா நலமும் அழியும். எ - ம்.

(85) இ - ள் : நத்திய பால் வீடு தொறும் சென்று விலையாம் - (உடம்பை) வளர்க்கின்ற பால் வீடுதோறும் போய் விலைப்படும். சத்தியம் எக்காலும் சன விருத்தம் ஆகும் - (உயர்வாகிய) உண்மை எப்பொழுதும் (இழிந்த) சனங்களுக்கு வெறுப்பைத் தருவதாயிருக்கும், மது இருந்த வீடுதனில் விலை ஆம் - (இழிந்த) கன்னுந் தானிருந்த வீட்டில் விலைப்படும், ஏத்திய பொய் யார்க்கும் இதும் ஆகும் - மயக்குகின்ற (இழிவாகிய) பொய் (அந்தச்) சனங்கள் எல்லாருக்கும் விருப்பத்தைத் தருவதாயிருக்கும். எ - று. எ - அஸ.ச.

தா - ம் : இழிசனங்கள் வெறுத்தலால் மெய்க்கு இழி வும், அவர் விரும்புதலாற் பொய்க்கு உயர்வும் இல்லை. எ - ம்.

(86) இ - ள் : நல் ஒழுக்கம் இல்லார் இடம் சேர்க்க நல் லொர்க்கும் - தீயொழுக்கமுள்ளவருடைய இடத்தை அடைந்த நல்லொழுக்கமுள்ளவர்களுக்கும், நல் ஒழுக்கம் இல்லாச் சொல் நண்ணும் - இழிவாகிய சொல் உண்டாகும், தூம்பு அமரும் புற்ற அடுத்தால் - அவராத்தையுடைய புற்றக்குச் சமீபத்திற் கிடந்தால், பழுதையே ஆனாலும் - கைக் கோற் புரியோயினும், கொல்லும் விடப்பாம்பு என உன்னேரோ - (அதனை) கொல்லுகின்ற நஞ்சசுயுடைய பாம்பு என்று நினையாரோ, சொல் - நீ சொல்வாயாக. எ - று. எ - அஸ.ச.

தா - ம் : தீயொழுக்கமுடையோருடைய இடத்தைச் சேர்க்க நல்லொழுக்கமுடையோரையும் உலகத்தார் தீயொழுக்கமுடையவராகச் சொல்வார். எ - ம்.

(87) இ - ள் : கற்றவரை மற்றவரை - படித்தவரையும் படியாதவரையும், வாக்கு நயத்தால் அன்றி - (அவர்களுடைய) சொல்லின் நயத்தினால்நி, ஆக்கை நயத்தால் அறியல் துகாது - வடிவமுகினுல் அறியக்கூடாது, காக்கையொடு நீலச் சிறுகுயிலை - காகத்தையும் கருங்கிறத்தையுடைய சிறிய குவிலை ஆகும், நீடு துசையால் அன்றி - (அஸவகளினுடைய) நீண்ட

குரலால் (அறிதல்) அல்லாமல், கோவத்து அறிவுருமோ - உருவத்தினால் அறிதல் கூடுமோ? கூது - நீ சொல்வாயாக, எ - ற. ஏ - அசை.

தா - ம் : இவர் படித்தவர் இவர் படியாதவர் என்பதை அவரவர் சொல்லாலன் நி வடிவத்தாலறிதல் கூடாது. எ - ம்.

(88) இ - ள் : மாசு புரி மாயா மீனைவியர் - குற்றத் தைச் செய்கின்ற கெடாத மீனைவியாகிய வேடர், ஆடவர் தம் சிங்கைத்தனை - ஆடவர்களுடைய மனமாகிய விலங்கை, ஆசை எனும் பாசத்தால் - ஆசை என்கின்ற கயிற்றினால், வீசும் மீனை ஆம் தறியில் வீழ்த்தி - உலையச் செய்கின்ற இல்லாழுக்கையாகிய தூணிற் கட்டி, மக்கள் மகவு என்னும் நாயால் கடிப்பித்தல் - ஆண் மக்கள் பெண் மக்கள் என்கின்ற நாய்களாற் கடிப்பித்தலே, நாடு - நீ நினைப்பாயாக, ஆ - இஃப் தெண்ண கொடுமை! எ - ற. ஏ - அசை.

தா - ம் : ஒருவன் இல்லாச்சிரமத்தில் தூர்க்குண்முடைய மீனைவி மக்களால் வருந்துதல், விலங்கு வேடரிடத்தில் அகப் பட்டு நாய்களாற் கடிக்கப்படுதல் போலும். எ - ம்.

(89) இ - ள் : தான் அறிக்தோருக்கு - தான் பழகிய ஒருவருக்கு, உதவி நன்றால் அமையும் எனில் - உதவி (செய்யத்) தன்னால் இயலுமாயின், தான் உவங்கு ஈதல் தலை ஆம் - (அவர் கேட்குமுன்) தான் (அவருடைய குறிப்பை யறிந்து அவ்வதவியை) மகிழ்ந்து செய்தல் முதலாம், ஆனதினால் - ஆதவினால், சொன்னால் புரிதல் இடை - (அவர்) கேட்டபின் செய்தல் இடையாம், சொல்லியும் - (அவர்) கேட்டும், பல நாள் மறுத்து - பலநாட் (செய்யாது) மறுத்து, நாள் புரிவது பின் - அதன் பின்பு செய்வது கடையாம். எ - ற. ஏ - அசை.

தா - ம் : கேளாமற் செய்தல், கேட்டபின் செய்தல், கேட்டபின்னும் மறுத்துச் செய்தல் என்னும் மூலகை உதவி யும் முறையே முதல் இடை கடை என்று சொல்லப்படும். எ - ம்.

(90) இ - ள் : முற்று இழையே - (தொழில்) முற்றிய ஆபரணத்தை யடையவளே, உற்ற மறை அகத்தில் உய்க்கு மவன் உத்தமன் - (தன் செலியிற்) பொருங்கிய இரகசியத்தை

(ஒருவருக்கும் வெளியிடாமல் என்) மனத்தில் அடக்கி வைத் திருப்பவன் உத்தமன், அமறை பகர்வோன் மத்திமன் - அந்த ரகசியத்தைப் (பிறர்க்குச்) சொல்லுவோன் மத்திமன், அத்தம் மற்றால் புகல்வான் அதமன் என் - பொருளைப் பெறுதலினால் (அவ்விரகசியத்தைச்) சொல்லுவோன் அதமன் என்று, வித்தக நூல் விரித்து ஒதும் - நல்லறிவைப் போதிக்கின்ற நூல்கள் விரித்துச் சொல்லும். எ - று. ஏ, மற்று அசை.

தா - ம : இரகசியத்தைச் சொல்லாதவர் உத்தமர், சொல்லுவோர் மத்திமர், பொருள் வாக்கிக்கொண்டு சொல்லுவோர் அதமர். எ - ம.

(91) இ - ள் : உத்தமர் தேர்ந்த ஈயியிடத்து ஒங்கு பனைபோல்வர் - உத்தமர் (விற்குடைய குறிப்பை) அறிந்து கொடுக்குமிடத்து உயர்ந்த பனையைப்போல்வர், மத்திமர் தெங் குதனை மானுவர் - மத்திமர் தென்னமரத்தைப் போல்வார், அதமர் முத்து அலரும் கழுதபோல்வார் - அதமர்கள் முத்துப்போல அலருகின்ற கழுகைப்போல்வர், அவர்களே தேம் தெவியும் போல்வார் - அந்த அதமர்களே தித்திப்பாகிய வாழையையும் போல்வர். எ - று. தாம், ஏ, ஆம் அசை.

தா - ம : கொடையாளர் கொடுக்குங் தன்மைகளினால் உத்தமர் மத்திமர் அதமர் என மூலகைப்படுவர். எ - ம.

பனை தனக்கொருவர் நீர்விட்டு வளர்க்காமலிருக்கப் பயனைக் கொடுத்தல்போல உத்தமர் தம்மை ஒருவர் கேளாமலிருக்கக் குறிப்பறிந்து கொடுத்தலினாலும், தென்னை சிலகாலம் நீர்விட்டு வளர்க்கப் பயனைக் கொடுத்தல்போல மத்திமர் தம்மை ஒருமுறை கேட்டவுடன் கொடுத்தலினாலும், வாழையும் கழுகும் அடிக்கடி நீர்விட்டு வளர்க்கப் பயனைக் கொடுத்தல்போல அதமர் பலமுறை கேட்டபின் கொடுத்தலினாலும், இம்மரங்கள் மூலகைக் கொடையாளர்களுக்கும் உவமானமாயின.

(92) இ - ள் : நல்லோர் - மேலோர், எல்லோர் தமக்கும் இனித் துவல் அன்றி. (தாம்) எல்லாருக்கும் மகிழ்ச்சி யோடு கொடுப்பதல்லாமல், தமக்கு ஒத்தி நாடார். (அவர்களிடத்துத்) தமக்குப் பிரதியுபகாரத்தை விரும்பார், வல்லதருநாமானி மேகம். (கொடையில்) வல்ல கற்பகவிருக்கும்

பெருமையையுடைய சங்களிதி பதுமசிதிகளும் மேகங்களும், நயங்கு உதவல் தன்றி - (தாம் பிறகுக்கு) விரும்பிக் கொடுப்ப தல்லாமல், தாம் உதவி காடுமோ - தாம் (அவர்களிடத்துப்) பிரதியுபகாரத்தை விரும்புமோ ?, சாற்று - நீ சொல்லாயாக எ - று. ஐ - அசை.

தா - ம் : மேலோர் பிரதியுபகாரத்தை விரும்பாத கொடுப்பர். எ - ம்.

(93) இ - ள் : வெய்யோன் கிரணம் மிகச் சுடும் - சூரியகிரணம் மிகச் சுடும், செய்யோன் கிரணம் வெய்யவளரில் மிக தீடு ஆம் - அக்கினியின் காந்தி சூரியகிரணத்திலும் மிகக் கொடியதாயிருக்கும், வெய்ய கதிர் எல்லோன் கிரணத்து ஏரியினிலும் - வெம்மையாகிய ஒளியையுடைய சூரியகிரணத்திலும் அக்கினியிலும் பார்க்க, எண்ணம் இல்லார் சொல்லே மிகவும் சுடும் - நல்லறிவில்லாத மூடருடைய (தீய) சொல்லே மிகவும் சுடும். எ - று. எ - அசை.

தா - ம் : தூட்டருடைய தீச்சொற்கள் கெருப்பினுட் கொடியன. எ - ம்.

(94) இ - ள் : திங்கள் அயிர்த கிரணம் மிகச் சீதளம் - சந்திரனுடைய அயிர்த கிரணம் மிகவுக் குளிர்ந்தது, சந்தனமே திங்களினும் சீதளம் ஆம் - சந்தனமே சந்திரனிலும் குளிர்ந்த தாம், அங்கு அறிவு சாந்தம் அருள் உடையார் நல்வசனம் - அங்கும் அறிவும் பொறுமையும் அருளும் உடையோருடைய இனிய வார்த்தை, இவற்றின் இன்பம் மிகும் சீதளம் ஆம் - இந்த இரண்டைப்பார்க்கிலும் இன்பத்தை மிகச் செய்கின்ற குளிர்ச்சியுள்ளதாம். எ - று. எ, இங்கு - அசை.

தா - ம் : அங்கு முதலிய நற்குணங்களையுடைய இன் சொற்கள் மிகுந்த இன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ - ம்.

(95) இ - ள் : சீர் ஆம் வெண்ணீற்றுத் திரிபுண்டரம் விடுத்து - ஜஸ்வரியமாகிய வெண்மையையுடைய விழுதியினுலே திரிபுண்டரங் தெரியாது (வேறொன்றைத் தரித்த), பேர் ஆன முத்திபெற விரும்பல் - மேன்மையாகிய மோக்ஷத்தை அடையும்படி (ஒருவன்) ஆசைப்படுதல், சாகாதிருப்பதற்கு - சாகா திருத்தற்கு, ஆர் அயிர்தசஞ்சீவியை விடுத்து - அருமையாகிய

அழுத சஞ்சிவியை உண்ணுமல், நஞ்சே புகித்ததபோல் காடு-நஞ்சையே உண்ணுவதுபோலும் என்றாறிவராயாக. எ-று. ஏ-அசை.

தா - ம - முத்தியை விரும்புவோர் விழுதியினாலே தரி புண்டரங் தரித்தல் வேண்டும். எ - ம.

(96) இ - ள் : செந்தாமரை சேர் இரவு உதயம் பார்க்கும் - செந்தாமரை வருகின்ற சூரியனுடைய உதயத்தைப் பார்க்கும், தண் குழுதம் சந்திரோதயம் பார்க்கும் - சூரிர்ச்சியாகிய ஆம்பல் சந்திரோதயத்தைப் பார்க்கும், பொறி வண்டுகள்தம் மிகும் பூ அலரப் பார்க்கும் - புள்ளியையுடைய வண்டுவாசனை மிகுகின்ற பூக்கள் அலர (அவற்றைப்) பார்க்கும், அரண் அண்பர் தெளிதே தேவாரவுப் பார்ப்பார் - சிவன்தியார்கள் (கேட்டல் சிந்தித்தலகளால்) தெளிந்து சிவபெருமான் (தமது தியானத்தில்) எழுந்தருளி வருதலைத் தரிசிப்பார். எ-று. ஏ - அசை.

தா - ம : மெய்ஞ்ஞானிகள் சிவப்பேற்றை விரும்புவார். எ - ம.

(97) இ - ள் : மெல்லி நல்லாய் - மெல்லிய இயல்பினை யுடைய பெண்ணே, சோமசுந்தராந்து - உமாதேவியாரோடு கூடிய பேரழகராகிய சிவபெருமானுக்கு, மெல் மலர்கள் வில்லம் அதுகுக்கு ஒவ்வா - மென்மையாகிய புத்தங்கள் வில்லத் தக்கும் அதுகுக்கும் ஒப்பாகா, நான் மறைகள் - (தாம் அருளிச் செய்த) நான்கு வேதங்களும், நால்வர் எனும் நல்ல அண்பர் சொற்கு ஒவ்வா - (திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர் முதலிய) நால்வர் என்கின்ற மெய்யழியார்கள் அருளிச் செய்த தேவார திருவாசகங்களுக்கு ஒப்பாகா, ஆம் மந்திரம் எவையும் ஜக்தெழுத்தை ஒவ்வா - (சுத்த மாயையில்) உண்டாகிய மந்திரங்கள் எல்லாம் (தமது திருவுருவாகிய) ஸ்ரீபஞ்சாகூரத் தக்கு ஒப்பாகா, என்று சொல் - என்று சொல்வாயாக. எ-று. ஏ - அசை.

தா - ம : சிவபெருமான் வில்லத்திலும் அறுகிலும் தேவார திருவாசகங்களிலும் ஸ்ரீபஞ்சாகூரத்திலும் அதிக பிரீதியுடையவார். எ - ம.

(98) இ - ள் : கல்லார் பலர் கூடிக் காதலித்து வாழி னும் - பழியாத மூடார் பலர்கூடி (ஒருவரை மொழுவர்)

விரும்பி வராழ்ந்தாலும், நால்வள்ளான் ஒருவளையே மானுவரோ - கல்வியில் வல்ல ஒருவளையே ஒப்பாவரோ ?, வானகத்து - ஆகாயத்தில், அல் ஆரும் என்ன இலா வான்மீன் இலகிடினும் - இரவில் நிறைந்த அளவில்லாத நடுத்திரங்கள் விளங்கினாலும், ஓர் வெண் நிலா ஆமோ - ஒரு வெண்ணமொன் சந்திர னுக்கு ஒப்பாகுமோ, விளம்பு - நீ சொல்வரயாக. எ - று.

தா - ம் : மூடர் பலர் கூடினாலும் ஒரு வித்துவானுக் கொப்பாகார். எ - ம்.

(99) இ - ள் : சந்தனாத்தைச் சேர் தகுவும் தக்க மணம் கமழும் - சந்தன மரத்தைச் சேர்க்க மற்றை மரங்களும் தகுதியாகிய (அச் சந்தன) மணம் கமழுப்பெறும். சந்தனாத்தைச் சார் வேய் - சந்தன மரத்தை அடுத்த முங்கிலானது, தழுல் பற்ற - கெருப்புப் பற்றிக்கொள்ள (அதனால்), அந்த வனம் தானும் - (தனக்கிடமாகிய) அந்தக் காடும், அச் சந்தன மூம் - அந்தச் சந்தன மரமும், தன் இனமும் மாள்வது அன்றிதன் சாதியாகிய முங்கில்களும் ஏரிவது அல்லாமல், தானும் கெடாச் சுடுமே - தானும் அழியும்படி சுடுமே. எ - று. தான் - அசை.

தா - ம் : பெரியோரை அடுத்த சிலர் அவராத் பெருமையைவர்; சிலர் அவரைக் கெடுப்பதன்றித் தாமுந் தம்மினத் தோடு கெடுவர். எ - ம்.

(100) இ - ள் : கங்கை நதி பாவும் - கங்கை நதி பாவத் தையும், சுசி தாபம் - சந்திரன் வெப்பத்தையும், கற்பகம் மங்கல் உதும் வறுமை மாற்றம் - கற்பகவிருக்கும் (எல்லா வெங்களையும்) கெடும்படி செய்கின்ற வறுமையையும் போக்கும், பெரியோரிடம் சேரில் - பெரியோரிடத்தில் சேர்க்கால், இக்குணம் ஓர் முன்றும் அக்கணமே போம் - இந்தக் குணம் முன்றும் அப்பொழுதே நீங்கும், (அதுமாத்துரமா!) தங்கம் மிகும் என்று அறி - (பலவகை) உயர்வும் மிகவுண்டாகும் என்று அறிவாயாக. எ - று. தான், எ அசை.

தா - ம் : பெரியோரை அடுத்தவருக்குப் பாவமும் தாபமும் வறுமையும் நீங்குதலன்றி, மேஜ்னமையுமுண்டாம். எ - ம்.

சுன்னுகம் :
திருமகள் அமுத்தகம்